

Ponedeljak, 11. septembar 2006.

Svedok Velimir Ćorić

Svedok Ivan Minić

Otvorena sednica

Optuženi Mrkšić i Radić su pristupili Sudu

Optuženi Šljivančanin je odsutan

Početak 14.16h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Dobar dan, časni Sude. Samo krako bih vas nešto informisao, pa bih molio da pređemo na privatnu sednicu za trenutak.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

TUŽILAC MOORE : Časni Sude, pitanje dva svedoka, svedoci 5 i 6, Puškar i Stanković. Za Puškara smo dobili četiri i po reda sažetka, a za Stankovića tri reda sažetka. I tražimo da nam se ponovo dostave primereni sažetci razumne dužine koji se odnose na činjenične stvari o kojima će oni govoriti. Ukoliko se to ne uradi, svakako da je to onda pitanje za Časni Sud. Mi bismo uložili prigovor na to da se govorи o bilo kojim činjeničnim pitanjima koja nisu bila obelodanjena u sažetcima, a koja eventualno moje cenjene kolege žele da predoče tokom glavnog ispitivanja. To je jedina stvar o kojoj sam želeo da govorim.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Dobar dan časni Sude, hvala lepo. Ova dva svedoka koje je pomenuo moj uvaženi kolega Moore su specifični za Odbranu u smislu što Odbrana sa svedokom Puškarom je imala samo jedan kraći razgovor, i to na nivou istražitelja. I ja očekujem kad on dođe ovde da s njim branioci obave jedan duži razgovor, a nakon toga će moj uvaženi kolega Moore odmah dobiti širi... širi *proofing note*, ukoliko to bude potrebno. No kol'ko ja znam, ovaj svedok govori o jednoj specifičnoj činjenici koja je izneta u tom *summary* koji pominje moj

uvaženi kolega i ona je čini mi se tamo vrlo jasno izneta. A što se tiče svedoka Stankovića, Odbrana je s njim kontaktirala dakle pre nego što je počeo predmet Tužilaštva; nakon toga smo bili ovde, a gospodin Stanković je trenutno ministar odbrane, ja mislim da to takođe zna moj uvaženi kolega Moore... Srbije - sa mnogo obaveza i Odbrana pokušava da s njim kontaktira i da vidimo ovaj, da li će on biti uopšte zbog svojih obaveza u mogućnosti da dođe ili ćemo morati da... da pribegnemo, eventualno da odsustanemo od ovog predloga, ili da tražimo neku alternativu, a tema o kojoj bi on svedočio mislim da je takođe poznata mom uvaženom kolegi, mada ćemo mi to, ukoliko gospodin Stanković dođe, i s njim razgovaramo, opet sačiniti u *proofing noteu*, a to je da je on bio zapravo glavni obducent u Vukovaru i da je jedan veći deo obdukcija tela koja su pronađena u Vukovaru i okolini - on obdukovao. Dakle to... u svakom slučaju, Odbrana čim bude obavila neke... dakle... bila u mogućnosti da obavi razgovore sa ovim svedocima, mi ćemo odmah našem uvaženom kolegi poslati *proofing note* sa širom sadržinom, ukoliko ona bude šira od ovoga što piše u *summaryu*.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, to stanje zaista nije zadovoljavajuće za efekasno vođenje ovog suđenja. Pretresno veće nema nikakvu predstavu, na osnovu tih nekoliko redova, o čemu će ti svedoci govoriti ili o čemu vi nameravate da ispitujete svedoke. Na osnovu sistema koji je ograničen Pravilnikom (Rules of Procedure And Evidence), osim osim ukoliko nemate dozvolu Pretresnog veća, vi ćete biti ograničeni na iznošenje materijalne činjenice koje se nalaze samo u tom sažetku o svedočenju. Na osnovu onoga što ste vi rekli, vi očekujete da će svedoci govoriti o nekim drugim stvarima, koje svakako nisu bile tema sažetaka i obaveštenja o njihovom svedočenju. U slučaju gospodina Stankovića, jedna od posledica je da, ukoliko dođe da svedoči, a vi budete želeli da sa njim govorite o nekim drugim stvarima - i dobijete dozvolu za to, moguće je da će se tražiti da on onda kasnije dođe za unakrsno ispitivanje, a to zaista, uveren sam da gospodin Stanković ne bi želeo. Prepostavljam da bi on želeo da dolazi ovde samo jedanput i to što je kraće moguće.

ADVOKAT VASIĆ: Da, hvala vam časni Sude. Potpuno ste u pravu. Gospodin Stanković je dakle... patolog, i on će govoriti isključivo o obdukcijama. Ni o čemu drugom on ne bio mogao da odgovori, dakle on može govoriti o obdukcijama koje je sproveo na teritoriji Vukovara, i o telima koja je obdukovao, ali...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, to nam je jasno. Ali to nije adekvatan sažetak za činjenice o kojima će svedočiti. Šta vi želite da on kaže o tim autopsijama? Kako je to povezano sa vašom tezom odbrane? To su činjenice koje treba da ukratko budu identifikovane u sažetku. Ako biste tome mogli da posvetite pažnju i da imate to na umu kada budete određivali vreme za dolazak gospodina Stankovića, a i da imate to na umu kada budete pravili sažetke za preostale svedoke koje ćete pozvati. Jer na osnovu tih sažetaka, Pretresno veće može da shvati šta će biti važno u njihovom iskazu i to omogućva i Tužilaštvu i drugim timovima Odbrane da se pripreme, da znaju o čemu će određeni svedok svedočiti. Tako da je potrebno da to dobijemo i da to bude urađeno na

odgovarajući način. Obaveštenje o svedočenju svedoka mora da se da pre njegovog dolaska, tako da svi zatupnici i Pretresno veće mogu da se pripreme. Kao što vam je poznato, ukoliko ima nekih poteškoća, Pretresno veće je spremno da vam izade u susret i da privoli druge zastupnike u predmetu da prihvate takvu situaciju, ali nije pravično prema njima niti prema Pretresnom veću da se tako postupa po pitanju svih svedoka. To treba da je posebna, vanredna situacija. Moramo se držati uobičajene prakse rada i mora nam svima biti jasno koji će svedoci kojim redosledom biti pozivani. Nije nam od koristi da na primer svedok koji je broj 18 na spisku dođe da svedoči sutra, osim ukoliko nismo o tome bili blagovremeno obavešteni. Hvala.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li mogu da se osvrnem na dve male stvari? Neće nam biti potrebno puno vremena za to. Mi naravno znamo da je ovde današnji svedok Ćorić, mislim da je Minić svedok za sutra ili za danas, ali mi ne znamo ko su svedoci nakon njih. Možda bi moj uvaženi kolega, možda je samo došlo do nekog nesporazuma, ali možda bi to moglo da se razjasni tokom pauze. Kao što sam rekao, nije da ih krivim, možda je samo došlo do nekog nesporazuma. To je prva stvar. Druga stvar se odnosi na gospodina Radića. U julu mesecu tražili smo dokumente u vezi četiri svedoka. Moje uvažene kolege su upoznate sa tim. Ako se ne varam 27. jula dobili smo odgovor tima odbrane Radića da je to primljeno i mi smo to tako ostavili. Mi smo danas trebali da odemo u Beograd, ali smo to otkazali. Razlog, koliko nam je rečeno iz Beograda je da tri dokumenta nisu dostavljena, a jedan još uvek treba da se primeni. Ja još uvek ne znam da li je to ispravno ili ne, ali činjenica je da je došlo do neke zabune između Beograda i mojih cenjenih kolega. Ja ih ne krivim za to. Ali, ukoliko ti svedoci treba da budu pozvani da svedoče, mi bismo želeli da razgovaramo sa njima, i moje uvažene kolege su upoznate sa tim. Možda bi oni mogli da se raspitaju i da razjasne tačno šta se dogodilo, kako bismo mogli ekspedativno da postupimo i kako ne bismo gubili vreme?

SUDIJA PARKER: Ovu drugu stvar, gospodine Moore, prepustićemo da o tome razgovarate sa Odbranom.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Prepostavljam da se to pitanje može rešiti između vas, a ako ne, onda ćemo svakako čuti više o tome.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno.

SUDIJA PARKER: Što se tiče prve stvari, šta je to bilo? Podsetite me?

TUŽILAC MOORE: Da. Razumeli smo da je Mimić, ako se on tako zove - sledeći svedok nakon Ćorića?

SUDIJA PARKER: Prosta stvar. Da, tako je. Ja sam već rekao gospodinu Vasiću da je potrebno da se razjasni redosled i da taj sistem blagovremenog obaveštavanja Odbrana treba da poštuje.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno.

SUDIJA PARKER: Siguran sam da će tako taj problem da bude rešen. Svima nam je jasno da zbog nesrećnih okolnosti - početak izvođenja dokaza od strane gospodina Vasića i gospodina Domazeta nije išao glatko kao što smo očekivali, ali svi mi očekujemo da će ti problemi biti rešeni u toku ove nedelje, kako bi suđenje moglo da se odvija na efikasan način.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Molim da se uvede svedok.

SUDIJA PARKER: Dobar dan, gospodine.

SVEDOK: Dobar dan.

SUDIJA PARKER: Molim vas da naglas pročitate svečanu izjavu iz dokumenta koji vam je sada dat.

SVEDOK: Svečano izjavljujem da ču govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala. Izvolite sedite.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam, časni Sude.

GLAVNO ISPITIVANJE : ADVOKAT VASIĆ:

ADVOKAT VASIĆ: Dobar dan, gospodine.

SVEDOK: Dobar dan, gospodine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, recite nam vaše ime i prezime?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Dobar dan, ja sam Ćorić Miloša Velimir.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Imamo problema malo sa tim da vas prevodioci čuju, pa će vas zamoliti da kada se približite malo mikrofonu, da ponovite vaše ime i prezime?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja sam Ćorić Miloš Velimir. Da li se čujemo?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Zamolio bih vas da s obzirom da govorimo istim jezikom, i da je potrebno da se moja pitanja prevedu, kao i vaši odgovori, da bi ostali učesnici u postupku znali o čemu govorimo, da nakon mog pitanja - napravite malu pauzu. Pre nego što počnete sa svojim odgovorom, ja bih vam savetovao da pratite taj cursor na ekranu i da kada završi kucanje rečenice, vi počnete sa vašim odgovorom. Gospodine, recite nam koje ste škole završili, koji čin u JNA imate, i da li ste i sa kog mesta penzionisani?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja sam u civilstvu, u građanstvu završio osnovnu školu, nižu gimnaziju i učiteljsku školu sa velikom maturom. Potom sam pošao u vojnu školu kopnene vojske - Vojna akademija, i posle nje, još sam završio Višu vojnu akademiju. Službovao sam na više mesta, a najviše u Sarajevu i u Beogradu. Dužnosti koje sam obavljao bile su od komandira voda do komandanta brigade, a penzionisan sam, zadnju dužnost sam vršio - referent u Sekretarijatu saveznog sekretara.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite nam samo, u kom ste činu penzionisani?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Penzionisan sam u činu pukovnika.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nas ovde zapravo interesuje i relevantna materija vezana za 1991. godinu. I s tim u vezi ja bih vas pitao - da li ste vi 1991. godine odlazili na vukovarsko ratište? Ako jeste, koliko puta?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Na vukovarskom ratištu bio sam jedan puta, poslednji puta 1991. godine pred negde... kraj godine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kažete da ste bili pred kraj godine. Da li se sećate okolnosti pod kojima ste tamo bili, i ako možete da nam malo specificirate koje je to vreme pred kraj te godine bilo?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja sam službeno došao u Nijemce, izvinjavam se, u.... Negoslavce sa zadatkom da obiđem jedinice posle oslobođenja Vukovara, da porazgovaram malo sa njima i da vidim u kakvom su stanju - ljudstvo i borbena tehnika.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da ste u Negoslavcima bili nakon oslobođenja Vukovara. Da li nam možete reći, koliko dana, ako se sećate - je to bilo, nakon oslobođenja Vukovara?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pošto nisam odma' mogao dobiti vozilo na dan oslobođenja, vozilo sam dobio nakon dva dana. I tada sam pošao u Vukovar sa vozačem, službenim kolima, po naređenju načelnika Kabinet-a saveznog sekretara.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pošto ste nam rekli da ste krenuli po naređenju načelnika Kabineta, da li nam možete reći: kojim ste vozilom išli i da li ste imali pratnju sa sobom?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da. Imao sam pratnju, pošto je jedna deonica te moje maršrute bila opasna i nije se baš moglo ići kao turista, imao sam pratnju zastavnika iz iste Komande koji je išao samnom, a vozilo smo koristili - vojno vozilo, sa vojnim oznakama i sa civilnim vozačem, koji je inače bio na službi u Jugoslavenskoj narodnoj armiji – profesionalac, vozač.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, da li ste na ovaj službeni put krenuli naoružani ili ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, rekao sam malopre da je deonica puta od Šida do Negoslavaca bila riskantna, rizična u bezbednosnom smislu. A inače, oficir Jugoslavenske narodne armije, kad ide na službeni put, na teren, i dalje van kasarne - nosio je do tada lično napružanje, a to je pištolj. A u ovoj prilici, pored pištolja, ja sam imao: ja, vozač i moj pratilac zastavnik - po dugu cev, odnosno automatsku pušku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li se sećate, u koje doba dana ste krenuli za Negoslavce iz Beograda?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Kol'ko se mogu prisjetiti, ja sam došao tog dana na posao, posao je počinjao u 7.30, znači negde posle toga javio se vozač da je spremjan za put i da me čeka u dvorištu zgrade Generalštaba. Pa recimo, ne na baš kad je počelo radno vreme. Jedno sat kasnije nego što je počelo radno vreme, mi smo krenuli na put, nas trojica, znači: vozač, zastavnik i ja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate kojim ste putem stigli do Negoslavaca?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, kako se neću setiti kad je u naredbi pisalo: maršruta, zadatak i otrilike vreme izvršenja tog dana... moramo završiti posao. A maršruta je bila, izvinjavam se: Beograd, autoputem do skretanja za Šid, u Šid, iz Šida do Negoslavaca.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li vas je neko zaustavljao na ovom vašem putu, ili ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne samo mene, nego tu je znači... na izlasku iz Šida je bila vojna policija, rampa i tu su bila zaustavljana sva vozila koja su se kretala ka Negoslavcima, pa i mene normalno. A pošto su policajci uglavnom bili dok sam bio komandant sa svim policajcima našim i armijskim, ja sam, svi su me znali, zato što smo često izvodili gađanja zajedno, zajedno smo izvodili vežbe, tako da... zadržavanje je u Šidu bilo vrlo malo – čim su me... čim me je prepoznao, vojni policajac je pozdravio i ja sam produžio put.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nakon vašeg dolaska u Negoslavce, recite nam, da li... šta ste radili, da li ste sa nekim kontaktirali?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da. Da. Po vojničkom dobrom običaju, po pravilu, ja se moram javiti komandantu domaćinu. Ja sam to uradio, javio sam se pukovniku Mrkšiću. Pošto nisam znao raspored njegovih jedinica, a želeo sam da obiđem neke, on mi je odredio pratioca - majora iz Komande, koji je mene poveo po želji gde sam ja htio da obiđem jedinicu: pozadinsku i posle nje divizion, odnosno laki artiljerijski raketni divizion.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste se kod pukovnika Mrkšića duže zadržali tom prilikom?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam imao potrebe, a on nije imao vremena toliko da možemo više sedeti. Ali smo jednu važnu stvar dogovorili. Pitao me kad se vraćam, ja sam rekao da bi volio da se vratim u rano popodne pre mraka, jer je ona dionica opasna inače, a po noći posebno. Ali je on zamolio me da ne žurim, da bi on pošao sa mnom za Beograd, a da o bezbednosti ne brinem ja, on će to da reši.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je tom prilikom rekao zbog čega bi da ide u Beograd, ili se sve završilo samo na ovome što ste nam ispričali?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Tog momenta nije, pošto kažem nismo imali vremena. Ali kasnije smo u kolima, pri povratku u Beograd pričali, i rekao je da ima važan sastanak, odnosno sastanak kod ministra, saveznog sekretara - u Generalštabu. Da ide zato samnom, da ne koristi drugo vozilo, da iskoristimo isto vozilo, a ujedno on i da obide familiju tu noć i tako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da ste u ovaj rejon došli sa određenim zadacima, i da ste pukovniku Mrkšiću rekli da treba da obiđete neke jedinice, te da vam je on dao oficira. Recite mi, s kim... s kojim to oficijom vi odlazite i gde odlazite u obilazak ovih jedinica?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja sam želeo da obiđem pozadinski bataljon i divizion, laki artiljerijski divizion. Oficir koji je bio meni na usluzi, odnosno po naređenju Mrkšićevom bio je Jovan Petrović, koji je tog momenta bio slobodan, i Mrkšić ga je stavio meni na raspoloženje da me provede kroz reon njegovih jedinica.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: S obzirom da vas je navedeni oficir provodio kroz reon, možda se i ne sećate, ali da li se sećate gde ste... gde se nalazila ova pozadinska jedinica, koju ste vi obišli tom prilikom?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pre nego što vam odgovorim na ovo pitanje, ja bi još samo da vas podsetim - ja sam bio komandant te jedinice tako da je mene taj major, a ja njega vrlo dobro znam, i tako da ne ispadne... ovaj, mi se znamo od pre. A ovo što je on bio meni pomagač u ovom poslu, to je samo dobra volja njegovog komandanta pukovnika i njega. Ja sam želeo, rekao sam malopre, da obiđem dve radne tačke. To je Pozadinski bataljon koji se, ja nisam znao, tek kad sam došao, onda su me... ovaj, major odveo tamo. I to je bilo u selu Berku. U tom bataljonu, ja sam posebno htio da obiđem sanitetski deo pozadine, da vidim, obidem i pogledam ranjenike, da im uručim skromne poklone koje sam ponio u

ime saveznog sekretara. To su bili: tetrapak sokovi, koje inače su vojnici primali kao četvrti obrok - u vreme mira, a ovaj put je služilo kao poklon, ponio sam nekoliko šteka cigareta i paketa dva "napolitanki"... keksa.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Samo bih napravio jednu intervenciju na zapisnik, na stranici 14, red je 5, na kraju se radi o selu Berak. Pogrešno je ušlo u zapisnik.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vas je u ovoj Sanitetskoj pozadinskoj jedinici dočekao starešina te jedinice? Da li se sećate?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Nije starešina te jedinice, ali jeste iz te jedinice. Doktor Jovanović Bratislav, isto moj stari poznanik i u moje vreme isto bio je načelnik saniteta u brigadi. On me sačekao, on me proveo kroz ranjeničke sobe. Pogledao sam to. A kasnije smo okupili starešine i građanska lica Pozadinskog bataljona i popričali - ja ono što sam znao da im kažem o situaciji u državi tadašnjoj, i događajima koji su nas pratili - oni su postavljali pitanja, ja kol'ko sam umeo dao sam objašnjenja i objašnjavao situaciju koja se momentalno... nalazila. To je trajalo, isto vremenski ne mogu, da... nisam, nisam gled'o, jer nisam nigde bio ograničen vremenski da nešto moram završiti do određenog vremena, tako da... Jedino se sećam da smo pričali, da nas je priča zatekla... Kada je naišlo vreme, vojska je morala da se postrojava da ide na ručak, tako da sam i ja iskoristio to i pojeo vojnički ručak, zajedno sa vojnicima. Eto po tome se sećam, kad je otprilike, znači, kad sam bio u reonu Pozadinskog bataljona.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, da li ste nakon ovog obilaska pozadinskog bataljona otišli na još neko mesto u reonu Vukovara?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, rekao sam malopre da sam imao i drugu radnu tačku. Znači, kad sam... kad smo završili sa ručkom, tu smo još posedeli, ja sam sa majorom i sa zastavnikom pošao u laki artiljerijski raketni divizion, i onda nas je major Petrović poveo u tom pravcu. Mi smo došli u taj reon. Sačekao nas je Lešanović, koji je bio zadužen za tu jedinicu, on nas je sačekao. Ali nije dugo mogao da ostane sa nama, pošto je imao obavezu u Komandi brigade. Ali ja sam ostao sa njegovim potčinjenima i sa vojnicima, s kojim smo po skoro istom metodu pričali o situaciji i o događajima koji su pratili taj dan, i te prethodne dane. Konkretno, sem Lešanovića znači, tamo me su sačekali, a tad su to isto bili oficiri i u moje vreme, samo sada malo bili stariji, napredovali su, kapetani Cvetanović Savo i Mijatović, ne sećam mu se imena, ali isto... isti su oni bili "klasići", mislim ista, ista, ista generacija. Savo Cvetanović... dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, da li ste saznali, da li se sećate, gde se nalazila ova jedinica kada ste je vi obišli? Da li znate u kom delu grada?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pa kad sam došao, onda sam video da je to... jel' je funkcionisala, funkcionisala ja rampa na ulasku u vinariju bivšu, vinariju vukovarsku. Civil je bio na kapiji, na rampi. On je otvorio rampu. Ovi su me

domaćini sačekali, i onda su oni objasnili da je to reon vinarije, gde je bila smeštena ta jedinica.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Budite ljubazni pa nam recite, da li se sećate - šta ste tamo radili, i dokle je trajala ova poseta toj jedinici? Ukoliko se sećate?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Kol'ko je trajala, to sad opet možemo da se poslužimo vremenskim periodom. Znači, imao sam odobrenje od komandanta Mrkšića da ne žurim, znači, to je bio jedan da kažemo... reper u vremenu. Drugi reper je bio da porazgovaram i da... i... informišem ljudе o onome što sam ja umeo da im kažem, tako da je to, isto kao što me na onoj radnoj tački zateklo vreme obedovanja, ručak, ovde me je zateklo otprilike ono vreme kad se vojska sprema za večeru, a to je oko 19.00... možda nešto više, ali oko 19.00 časova je počela ta priprema, i vojnici su normalno počeli da se spremaju za stroj i za večeru.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste i vi večerali sa vojnicima tu?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ovaj puta nisam, nisam bio pri apetitu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Šta ste vi tada radili?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Mi smo čekali poziv da nas pozove Mrkšić pred Komandu, i da produžimo za Beograd.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I da li je i kada taj poziv usledio?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: E pa, otprilike taj je poziv usledio nešta ranije nego što se vojska počela spremati za večeru, da se javim u Komandu gde me čeka pukovnik Mrkšić. I Petrović i ja smo krenuli ka Komandi. U Komandi nas je sačekao Mile, ono pred ulazom kapije, tu je Petrović iz vozila izašao, Mrkšić je ušao, i mi smo produžili maršrutorom Negoslavci – Šid - Beograd.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, koje je doba dana bilo u... tom trenutku kada ste nastavili ovom maršrutorom od Negoslavaca prema Šidu?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da. Ako ste me pratili malo, ja sam napustio Negoslavce, reko sam malopre oko 19.00, možda nešto više, nešto manje, ali recimo oko večere vojničke, to je 19.00. Pa desetak minuta se vozim do... do Komande, pa negde recimo oko pola osam – osam, odnosno 20.00 - 19.30 do 20.00 časova, mogli smo bit' pred Komandom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, s obzirom da ste rekli da je to negde pola osam – osam, da li je tada: dan, sumrak, mrak? Kakvi su vremenski dakle uslovi, da li... bili u tom trenutku?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, toga se sećam, zato što sam rekao u početku mojeg ovog izlaganja, da sam skrenuo pažnju Mrkšiću da ne bi voleo da se vraćam noću. Znači to je već bila... duboko, sumrak, noć, dan je davno... minuo, nastala je noć i nastala je... ona, ona stvar koje sam se ja bojao ali, Mrkšić je rešio to pitanje na svoj način - kao komandant.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kažete Mrkšić je to rešio. Recite, na koji način?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pa, pravo komandanta znate da je u miru, a u ratu posebno - da on ima pratnju koja ga prati čim napušta komandno mesto, bilo da kreće po reonu rasporeda jedinice ili van tog rasporeda. Znači, ima pravo na pratnju i pratnja ga prati i čuva - obezbeđuje. On je to svoje pravo iskoristio, pošto je koristio moje vozilo, tako da sam i ja bio zaštićen njegovim obezbeđenjem, koje se kretalo iza nas na transporteru takozvanom Pinzgauer, sad ne znam ni kako se to... uglavnom, vojno vozilo policijsko koje je išlo za nama kao pratnja komandanta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je u vozilu u kome ste se vi nalazili pukovnik Mrkšić imao i lično obezbeđenje? Toga dana?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ako ne računamo ove u borbenom vozilu što su išli iza nas, onda nije. A nije imao ni potrebe, a nije bilo ni mogućnosti da stane još više ljudi u automobil kojim sam se ja vozio, jer smo već bili: vozač, zastavnik, Mrkšić i ja. Znači puna... pun kapacitet je bio vozila, tako da... i da... i da je imao obezbeđenje ne bi moglo ići' sa nama, moralo bi ići' drugo vozilo, a onda to nije to. On je htio da baš uštedi - da ne idu više vozila nego da ide to moje, a nije imao ni potrebe pošto smo zastavnik, vozač i ja bili naoružani. Ipak smo mi predstavljali nekakvu vrstu pratnje, odnosno obezbeđenja.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Samo jedna intervencija na transkript, na strani 17, red je 23, u transkriptu piše "vozač, major Mrkšić i ja", a treba "vozač, zastavnik, Mrkšić i ja".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi ovaj, vozilo Vojne policije, da li je u vašoj pratnji išlo do Beograda?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Nije, i nije imalo potrebe. Ono se kretalo za nama do rampe u Šidu, gde su... gde nas je ponovo zaustavila policija na rampi, kratak pregled. A u to vreme, Mrkšić je iskoristio priliku, izšao i otpustio to obezbeđenje, odnosno to vozilo da se vrati nazad, jer smo izašli iz opasne zone, odnosno iz ratne zone, iz zone ratnih dejstava. Tako da više nije bilo bezbednosne ni neke druge opasnosti na toku putovanja od Šida do Beograda.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste, već dva puta pominjete ovu rampu u Šidu, dakle taj *checkpoint*. Mene interesuje, da li se sećate, s obzirom da je to bila eto prilika da obiđete ratište, da li vam je ostalo upamćeno gde se nalazio taj *checkpoint* i kakvo je okruženja tog mesta gde ste zaustavljeni bilo? Da li se sećate? Ako se ne sećate, nema veze.

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pa setio bi se svako, pošto je to lako bilo uočiti i upamtiti. Pri dolasku, naročito pri dolasku u Šid sa ove... strane Negoslavaca... ovaj, mi smo tu zaustavljeni. To je tačno početak grada odnosno kraj grada. Tu je inače bilo nekada valjda vašarište, pijaca, šta je bilo ne znam ni ja. Uglavnom, to je jedino što je bilo vojničko na tom putu koje sam ja mogao

videti - do Beograda. U Beogradu je bila ponovo takva slična rampa, na kojoj smo isto morali da se zaustavimo, da budemo zaustavljeni.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A recite mi samo, koliko ste se dugo zadržali u Šidu tom prilikom - na toj rampi?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Vrlo kratko, vrlo kratko. Zato što tu nije trajao neki veliki... ovaj - prepoznali su nas policajci. Pošto su prepoznali i Mrkšića i mene, oni onda veruju više, ono... - imamo šta u gepeku; - mi smo rekli da nemamo, normalno. "Imate oružje?"; - videli... pokazali smo da imamo oružje u rukama, tako da nije bilo spora. Znaju nas i propustili su nas da idemo po naredbi, kako je pisalo u naređenju za put.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su vas još negde zaustavili do vašeg dolaska u Beograd ili ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, u Beograd se ulazilo strogo kontrolisana vozila, i civilna i vojna vozila. Bila je rampa preko cele trake autoputa, podeljena po onim... inače po... kako se... ovaj... u miru bile one propusne rampe, ali su metnuta normalno ojačanja betonska. I civilna vozila, kamioni i putnička vozila su išla na levu, odnosno srednju traku, a vojna vozila sa vojnim oznakama išla su na desnu traku- traku do njiva, spoljnju traku. Mi smo tačno, odmah tamo imaju policajci koji napred usmeravaju vozila vojna na ovu rampu, a civilna na rampu njihovu. Mi smo došli do rampe, ponovo je bio, ali opet kratak pregled, i posle toga više nismo imali susreta sa Vojnom policijom do... konačnog cilja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko ste se dugo zadržali na ovoj rampi? Da li nam možete reći otplikite?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam što stvarno nemam vremenski ono tačno u minut, ali je zadržavanje ako se može reći - do pet minuta. Da je to kratko zadržavanje. Znači, vrlo krako zadržavanje. Jer, policajci čim su prepoznali nas pukovnike, oni odma' imaju o... onaj drugi stav i odma'... nema šta da me više pita, da proverava, da kontroliše. Zna vozilo da je ispravno, zna da je vozač ispravan, zna nas - prema tome, vrlo kratko. Nije bilo potrebe za nekim većim zadržavanjem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći koliko je, ako se sećate, trajalo putovanje, vaše putovanje od Negoslavaca, preko Šida do Beograda, te večeri... kada ste u kolima bili sa pukovnikom Mrkšićem?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pa znajući kilometražu, ja se mogu prisetiti, to može... ovaj... Da smo krenuli, rekao sam ono, posle vojničke večere i onaj put od rasporeda diviziona do Komande. Računajući to, mi smo krenuli kažem negde oko između osam i... odnosno između pola osam i osam iz Negoslavaca. U Beogradu smo mogli bit' za jedno sat i po vremena.... sat i po vremena - gde je bio sledeći reper, a to je- kad sam se vratio u kasarnu, onda sam otplikite video da je to prilično kasno u noć. Kažem, jedini nedostatak je taj što nisam niti imao potrebe, niti sam imao takva... takva uputstva da merim vremenski kad se nalazim

na kojoj tački i da to pamtim. A i davno je to bilo, a mene su stigle i godine, tako da... pamćenje... ne mogu da se zakunem baš u vremenski tačne...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da ste... krenuli negde pola osam - osam iz Negoslavaca, da ste putovali oko sat i po i da ste stigli kasno u noć. Ali kad se ovo sabere, to bi bilo negde devet – pola deset uveče...

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Otprilike.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:...ako dobro računam?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Dobro ste vi izračunali, to je tačno tako. Jer, kad smo došli, i kad sam se ja posle vratio u moju matičnu jedinicu ja sam utvrdio da je to ipak kasno u noću. To je nešta bilo prije ponoći, ali nije da... mislim, daleko je, davno je odmakla ono... predvečerje, tako da... znači... Mi smo kažem... ovo što vi kažete - može biti oko deset... deset časova da smo bili na cilju kod Mrkšićevog stana.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi prvo otišli do Mrkšićevog stana kolima, ili prvo u Komandu - koju sada spominjete?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pošto je kasno, u Komandi nismo imali šta da tražimo. A... otišli smo kod Mrkšića na stan zato što Mrkšić nije imao drugog prevoza, sem ovo što smo došli iz Negoslavaca. Tako da smo iskoristili to vozilo, odvezli pukovnika Mrkšića do njegovog stana, a zatim se vratio ja i vozač i zastavnik na svoje radno mesto: on da razduži vozilo, a mi da se presvučemo i da krenamo svojim kućama posle izvršenog zadatka.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, da li ste imali obavezu nekome da se javite u Kabinetu SSNO-a po vašem povratku - da ste se vratili sa zadatka na koji ste poslati? Ili ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da. U Kabinetu, to je mala... mislim ustanova, malo je bilo starešina, uglavnom su to bili pukovnici i viši činovi - bilo je organizovano, svo vreme dejstava bila su organizovano dežurstvo. Dežurao je odgovarajući čin, odgovarajući čovek, koji je bio ovlašten da neke stvari može da naređuje: da odobrava upotrebu vozila, da prima izveštaje od jedinica ili nas koji smo dolazili sa terena. I to sve sabira i predaje ovaj, načelniku Kabineta. Te noći bio je na dužnosti pukovnik Nedjo Čopić. Ja sam njega... ja sam se njemu javio da sam stigao, da nisam imao problema, da sam dovezao pukovnika Mrkšića istim vozilom i da Mrkšić došao sa nama pošto ima... a i ovaj je znao, on je bio baš taj koji je pripremao tu sjednicu, da ima sastanak, odnosno referisanje kod saveznog sekretara. Posle toga ja sam ušao u svoju kancelariju, zastavnik u svoju, presvukao sam se u civilno odelo u kom sam došao istog dana, ali ujutru na posao. Obukao sam to svoje odijelo i sa svojim privatnim automobilom otišao na stan, moj.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Imajući u vidu sastanak kod saveznog sekretara koji ste pominjali, ako je on bio 21. novembra, da li nam možete reći,

koji je datum bio dan kada ste vi bili u Negoslavcima i kada ste dovezli pukovnika Mrkšića?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Mislite na dan u sedmici ili... na dan u kalendaru... meseca?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Mislim na kalendarski dan u mesecu?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Okej. Rekao sam kad smo kretali iz Beograda, da sam tražio vozilo na dan oslobođenja Vukovara. Nisam mogao dobiti vozilo odma' isti dan, nego tek posle dva dana. To ako se zna da je Vukovar oslobođen 18., ja sam mogao dobiti vozilo 20. I 20. sam ga dobio. I 20. sam... 20. novembra sam bio u Negoslavcima. I ovo sad sve što sam pričao do sada, znači - desilo 20. novembra.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam, gospodine Ćoriću. Ja, časni Sude nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala časni Sude, nemam pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Nemam pitanja za ovog svedoka, poštovani Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Moore.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih samo da razjasnim nekoliko stvari. Rekli ste da ste isli u Negoslavce i ono što bih ja nazvao šire područje Vukovara 20. novembra? Da li je to tačno?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, to je tačno 20. novembar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tokom tog dana, imali ste više sastanaka sa pojedincima, nekih se sećate prilično precizno. Da li je to tačno?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Tačno. I naglasio sam da je njih ne znam samo taj dan, nego da ja njih znam već mnogo pre toga, nekoliko godina. I zato nema iznenađenja što se... Prvo, ja sam se veselio što sam ih video žive i zdrave. Drugo, bilo mi je drago da ih nađem tamo tako da taj doživljaj može samo da doživi onaj ko je imao saradnike tako dobre kao što sam imao ja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. U redu, hvala. Da li možemo da kažemo da se sećate ručka sa oficirima i večere sa vojnicima? Da li sam upravu kada to kažem?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Niste u pravu, zato što večer'o nisam, a ruč'o jesam, al' ne sa oficirima, nego iz porcije vojničke sa vojnicima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine, kada ste rekli "Večerali smo sa vojnicima" time niste mislili na večeru u 19.00 časova uveče? Da li nam to kažete?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Mislim da svedok nije rekao da je večerao sa vojnicima.

SUDIJA PARKER: Oprostite, gospodine Vasiću, rekao je najpre da nije, a onda kasnije kada je razmišljao o vremenu, rekao je da jeste. Tako da to treba razjasniti.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Čuli ste šta je rekao cenjeni sudija. Kada ste rekli da ste večerali sa vojnicima, da li ste mislili na vojnike koji su bili tamo na terenu, ili na vojnike i oficire koji su putovali sa vama? Molim vas da nam to objasnите.

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio jasan. Ja sam pomenuo 19.00 časova i vojničku večeru, i vojničku pripremu za večeru kao orientir, odnosno... tačku od koje smo počeli da računamo vreme da dođemo - koje je to vreme bilo. Tako, u tom sam smislu pominjao večeru. i vojska se stvarno tad pripremala za večeru i otišla na večeru, a ja nisam večer'o i to nema, nema.... nisam ni to rek'o, ja mislim - ovde.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali u svakom slučaju, znali ste da je to veče održana večera i to je bilo u 19.00 časova, zar ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da budem precizan, to je bio u 19.00 časova ili 7.00 časova popodne. Ne može biti večera u 7.00 časova. Ali opet kažem, pominjao sam - to je vreme samo kao orientir vremenski da znam kad smo doš'o i kad sam krenuo sa tačke, gde se nalazio Raketni divizion.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da čitate engleski tekst? Da li razumete engleski?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada gledate u ekran, da li vam piše na engleskom ili na BHS-u?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ovde predamnom je na engleskom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da se onda osvrnemo na ono što ste upravo rekli. Da li prihvivate da ste vi videli da ljudi večeraju u 19.00 časova? Da li je to tačno?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Gospodine, ja nisam rekao da su oni večerali, nego imam u vojsci takozvana priprema, gde se peru ruke, pripremaju porcije i sve to se obavlja, vrši se postrojavanje, čitaju se zapovesti, a onda posle toga perioda - dolazi večera vojnička. Ja nisam nigde rekao da su oni večerali ni da sam ja večerao, nego da su to vršene pripreme. A ja sam se potom opredelio za vreme, koje je to večernje vreme bilo, da li je to bilo znači kasno, rano i tako dalje. Rekao sam da je to moglo biti oko 19.00 časova.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ja vas pitam kao civil da mi kažete: da li je bilo određeno vreme kada se 1991. godine u JNA služila večera? To je sve što vas pitam, samo taj podatak.

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Vreme doručka, ručka i večere od kako postoji vojska - uvek je određeno, i ne može da se izmišlja kad kome paše. Znači, večera može biti različitog sastava, može biti suva ili tekuća, ali ona u vreme jedno... ona, ona se obavlja uvek u isto vreme koje se... koje komandant propiše svojom zapovešću, svojom naredbom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja vas jednostavno pitam za informaciju. Da mi kažete šta se dešavalo u 19.00 časova u kuhinji ili u mestu gde su služili taj obrok? Recite nam: da li su se pripremali, da li je bila večera u toku, da li se služila, da li su bilo postrojeni? Interesuje me molim vas da mi malo detaljnije kažete šta se dešavalo oko 19.00 časova?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja sam vama rekao da ja nisam bio u kuhinji. Ja sam rekao da nisam večerao. Ja sam samo rekao da je vojska imala pripremu za večeru. A tom pripremom, zna se u vojsci šta obuhvata se... i kasnije - kad se ide na večeru i kad se večera dijeli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, vaš je odgovor da zapravo ne znate. Da li sam u pravu?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Nisam razumeo vaše pitanje?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja sam vas četiri puta pitao da nam kažete šta su ljudi radili u to vreme. Da li se pripremala hrana, da li se hrana služila, da li su prali ruke, jer izgleda da ste veoma precizni u tome i mene interesuje zašto ste vi tako precizni. Šta su oni to radili?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Oni su vršili pripremu za večeru gospodine, u 19.00 časova. I posle te pripreme - ima postrojavanje i podela večere. Znači, to je taj vojnički običaj... to je običaj koji sam i ja pre godinu i nekoliko to isto radio sa tom vojskom. Znači, propiše se dnevni raspored radnog vremena u kojem se zna kada je... i koji posao se obavlja i koji se posao kada radi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste razgovarali sa bilo kim dok su stajali u redu za tu hranu, kao bivši starešina?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam ni izašao ja na... na tamo gde se vojska postrojava, nego sam ja sa starešinama sedeо i pričao. I mi smo tu priču pričali unutra, u... prostorijama, a... Znači, nit' sam mogao, nit' me zanimalo ovaj, da li se deli večera da li se ne deli večera, jer ništa u tome nisam... nisam ovaj, mogao da učestvujem, ni da pomognem, ni da odmognem. Ja sam jednostavno to rekao zato - što me gospodin Vasić pitao - vreme da odredim kad sam otprilike krenuo iz reona vinarije - da idem pred komandu, da idem pred komandu ovaj... brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste nam tokom svedočenja rekli da mislite da ste otišli negde između 19.30 časova i 20.00 časova , a zatim da verujete da je putovanje trajalo nekih sat i po vremena. To je ono što ste rekli tokom svog iskaza. Da li se sećate da ste to izjavili?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Tačno, to sam rekao i stojim iza toga, zato sam i pomenuo onih 19. časova i 30 minuta kao reper, kao odrednicu u vremenu - da bismo mogli ići dalje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kasnije ste izjavili da po dolasku u Beograd nije bilo rano uveče. Onda ste rekli da je moguće bilo između 21.30 časova i 22.00 časa. Da li se sećate da ste to izjavili? Jer to jeste izjavili?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zatim ste takođe izjavili "To je bilo pre ponoći". Mene interesuje upravo to kada kažete "bilo je pre ponoći". Da li bi moglo da se kaže da prihvivate da je to bilo pre ponoći, ali vaša procena je da je to bilo negde između 21.30 časova i 22.00 časa? Da li sam u pravu kada to tako tumačim?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, ovo pre ponoći sam dao, znači da nismo došli do pola noći, jer to svi znamo šta je pola noći. Ali, znači nije bilo kažem, moglo je biti do pola noći, ali isto sam rekao da je možda prošlo vreme od onog smrkavanja, tako da smo znači na pola puta negde bili između smrkavanja i pola noći. Pa... mnogo je da se setim tačno u minut kad sam bio, al' kažem, tol'ko mogu da se setim da negde bi moglo biti oko deset časova – pola deset.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih sada da govorimo o razdaljini. Koliko se sećam, da li je to oko 130 ili 140 kilometara između Negoslavaca i Beograda?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Jeste. I malo više.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja se sećam da je to 157 kilometara. Da li vam se to čini prihvatljivim?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: 160 mi računamo okruglo, 160 tačno. Može se uzeti kao tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Neka bude onda 160. Kada je reč o oklopnim vozilima, oklopni transporteri se sporo kreću u poređenju sa jednim običnim civilnim vozilom? Da li se slažete?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Tačno. Ali i civilno vozilo ovde nije išlo onom brzinom maksimalnom koju može da razvije na tom putu. Znači, znajući da ovo iza nas ide - borbeno vozilo koje ne može da razvije više od 50 do 60 na sat, mi smo se držali te brzine, i tom brzinom smo i kretali se: i naše vozilo, luksuzno, odnosno putničko, i ovo borbeno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da vas pitam nešto u vezi tog borbenog vozila. Koliko se sećam, oklopna vozila postoje u tri verzije. Jedno vozilo ima samo gume, drugo ima gume i gusenice i treće ima samo gusenice. Da li možete da nam kažete, te večeri, koje je to bilo oklopno vozilo - koje je išlo iza vašeg vozila?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ono je išlo iza nas, i ja nisam mogao da vidim ni gume, ni gusenice. Znači... i nije išli tik uz vozilo naše, ono je išlo iza nas na jedno 50, 60 metara, tako da nisam mogao da vidim o kom se vozilu radi. Ali pošto znam kakva vozila imamo, da imamo točkaše koji su brzi, koji mogu da idu isto kao i putnička vozila, približno kao i putnička vozila. Prema tome... nas je pratilo verovatno vozilo koje je moglo da nas prati jer mi smo gledali na čas kol'ko je to otprilike, kojim se krećemo brzinama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kad je reč o razdaljini između Negoslavaca i Šida, potrebna mi je vaša pomoć. Recite mi kolika je to razdaljina? Nekih 50 kilometara otprilike?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da nije, da ima i manje. Ali ja nisam to nikad merio, niti imam potrebe da merim, ne znam... Jedino sada da uzmem kartu pa da merimo, da vidimo kol'ko je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa nastojaću da nabavim jednu. Završavamo sada o tome, nadam se. U to vreme je postojala mogućnost da na putu između Negoslavaca i Šida dođe do nekakvog vojnog incidenta. Da li sam u pravu kada to kažem?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, incidenti su se dešavali, ne tako često, ali su se dešavali. Moglo je da dođe i do incidenta sa nama, ali nije došlo, znači prošli smo sretno - i završili posao i put bez incidenata.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada se noću putuje u vojnem vozilu ili vojnem konvoju, postoje različiti načini kako to može da se uradi. Mogu se upaliti svetla ili se mogu koristiti zamračena svetla, a ponekad, kada ima mesečine, onda se uopšte ne pale svetla kako se ne bi privukla pažnja snajperista, na primer. Da li se slažete samnom?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Snajperista nam ne može ništa noću, a ovo ste u pravu da kad putujete konvoj da se tako radi, zamračenim svetlima ili takozvanim ratnim svetlima se vozimo. Ali pošto ovo - niti je bio rat, niti je bila ratna zona u tom smislu da moramo ići, mi smo se ponašali kao obični putnici na

drumu, vozeći na toj relaciji od Negoslavaca do Šida, a od Šida ovamo - kao stvarno... kao putnici u putničkom vozilu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mene interesuje put od Negoslavaca do Šida. Mislim da ste pažljivije vozili na tom delu puta, zar ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta smatrate pažljivije. Vozač je profesionalac koji upravlja vozilom ne od juče, nego znači duže vreme, ima iskustva u vozi... u vozi... u vožnji, on odgovara za vožnju. Tako da ja nisam imao potrebe ni da obraćam pažnju na to kojom se on brzinom kreće i kako vozi. Znači... a da... da se desio neki incident, ja bi znao sigurno, a pošto se nije desio, a mi u vojsci preduzimamo uvek mere da se ne desi, tako da smo mi putovali mislim sasvim bezbedno i nismo imali potrebe za nekim posebnim angažovanjem ili obezbeđenjem, i tako dalje. Nego što smo imali, mi smo... to što je komandant preuzeo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja vas samo pitam da li ste na putu od Negoslavaca do Šida putovali opreznije? Da ili ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pa da, čim je to ta zona koju smo "krstili" da je po njoj opasno ići. Znači išli smo verovatno opreznije nego na otvorenom drumu. Ali to ne znači da smo išli sporije i manjim brzinama. Znači, išli smo normalno, s tim što se... osmatra, gleda, pazi... dok traje ta opasnost.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U svakom slučaju, ukoliko je to razdaljina od 160 kilometara, imajući na umu da ste prešli 50 kilometara težeg terena i još ima 100 kilometara prema Beogradu, da li biste rekli da je to putovanje trajalo negde između dva i po i tri sata? Da li bi to bila dobra procena? I da ste upravo zbog toga mislili da je to bilo pre ponoći?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja, što se tiče razdaljine, kažem - nisam siguran, dobro. Ali put od Šida takozvanog, kako smo mi to nekada zvali, od servisne stanice Šid do Beograda, može da se savlada mnogo većom brzinom nego što... ovaj je... deo puta... ovaj, od Negoslavaca do Šida. Tako da autoputem možete da idete maksimalnom brzinom kojom vozilo može da ide. Ja sam čak opominjao, ja mislim da je on i preterivao neki puta u tim brzinama, vozač, al' on je tvrdio da je on profesionalac, da on odgovara za vožnju i tako da je, recimo moguće to savladati, tih 100 kilometara savladati - manje od časa... od jednog časa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, ali ja vam kažem, da ako sagledate dve stvari: jednu - da ste uvereni da ste se vratili pre ponoći, a pod dva - s obzirom na poteškoće na putu između Negoslavaca i Šida, ali ne i na poteškoće na putu od Šida i Beograda, vremenska procena o dva i po do tri sata je prihvatljiva procena, zar ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Za mene je prihvatljiva dva časa. Dva časa, jer kažem, od... na autoputu... od Šida do Beograda, mi, ako smo... da idemo 140, 150 na sat, pa to savladamo za nekih 45 - 50 minuta... 40 minuta, a ovamo... tako da približniji sam ako kažem dva časa, nego tri.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Nećemo sada ulaziti u pojedinosti oko toga. Da se osvrnemo na još jednu ili dve oblasti. Pukovnik Mrkšić je bio u vašem vozilu i vi ste bili u Vukovaru i videli ste koje je bilo stanje nekih od vojnika. Da li sam u pravu kada to kažem?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Nisam razumeo vaše pitanje, izvinite?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pukovnik Mrkšić je bio u vozilu. On je istog čina. Ponekad oficiri koji su nižeg ranga ne vole da razgovaraju sa višim oficirima i obrnuto. Ali vi ste bili istog čina, zar ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Tačno. Mi smo dva istog čina, ali mi smo dva i drugovi, i to ne od jučer. Mi smo drugovi od negde sedam... polovine sedamdesetih godina. Tako da kad smo seli, mi... kad smo pred vojnicima, kad smo u stroju, zna se ko je stariji, ko je komandant i tako dalje. Ali kad smo u privatnom vozilu, u privatnom stanu, mi smo drugovi i nema to razloga da se tad podsećamo na činove i na dužnosti i na položaje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste više od drugova, vi ste dobar prijatelj gospodina Mrkšića, zar ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja Mrkšića znam dok je bio još vrlo mlad, kad je prvi put došao u... brigadu Gardijsku, od tada, pa onda je jedno vreme... pošao na školovanje, u prekomande druge jedinice, da bi se ponovo vratio i bio meni načelnik Štaba, dakle, najbliži saradnik što može da bude to mi je bio Mrkšić. Pa onda smo razume se, pored te radne obaveze i radne dužnosti, mi razvijali ono što se u drugim armijama ne razvija, a to je drugarsvo neovisno od toga ko je kog čina i ko je kog položaja, i kol'ko ko ima prinadležnosti, da ne kažem... Mi smo bili drugovi i ostali drugovi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. U stvari, i više od toga. U jednom Gardijskom puku budući da je to elitna jedinica, oficiri imaju tendenciju da štite jedni druge, zar ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, opet nisam razumeo pitanje. Kako štitimo, zašto?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa ostavimo sada po strani neke loše stvari. Da li biste prihvatali da u jednoj Gardijskoj jedinici s obzirom da je to elitna jedinica, da oficiri imaju tendenciju da podržavaju jedni druge kada mogu?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Drugo je podržavati. Mi imamo podršku u ratu kad jedan drugog podržavamo ako jedan... da se jedan... da bude ranjen, drugi da nije, pa onaj drugom pomaže. To... to je podrška, to je podržavanje i tad jedan za drugog dajemo život. U miru - podržavamo i tako se vaspitavamo. Zato smo i bili gardisti, što u miru mi smatramo odnos među ljudima, odnos među oficirima - da mora biti ljudski, da ne sme biti... recimo teško je to razumeti. To je različito u našoj vojsci, za neke druge zapadne vojske, gde je, ovo što vi kažete tačno je, u pravu ste, na principu, baš to: Pukovnik ne može sa potpukovnikom, major ne može sa potpukovnikom, a da ne kažem za narednika ili kako vi kažete narednika,

odnosno zastavnika, da on može da sedi u istim kolima sa oficirom. To je kod nas moguće i zato smo se mi zvali Jugoslavenska narodna armija, koja poštiva čoveka, poštiva ličnost, neovisno od toga koje je on struke i kojeg je on zvanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Časni Sude, ja sam skoro pri kraju pitanja, ali mislim da bismo sada mogli da imamo pauzu, ako je to prihvatljivo Pretresnom veću?

SUDIJA PARKER: Sada je upravo vreme za to, gospodine Moore. Napravićemo prvu pauzu i nastavićemo sa radom u 16.05 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine, kada ste došli u Vukovar, da li ste išli u vukovarsku bolnicu?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne i ne znam 'di je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Kada ste putovali automobilom na putu za Beograd, prepostavljam da ste nešto razgovarali sa gospodinom Mrkšićem? Da li je to tačno?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Tačno, razgovarali smo, ali... teme nismo birali, niti smo unapred znali... Mi to zovemo "časkanje"- priča bez nekog naročitog reda i bez nekog naročitog smisla. Ono: kako se živi, kako familija, kako je bilo i tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je on bio zabrinut zbog bilo čega?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne znam zašto bi, to je... njega mora da pitate. To ja nisam mogao da primetim - iz dva razloga. Nije me to zanimalo, a drugo noć je, znate - kako sam mogao da primetim na izrazu lica kad... iza mene je sedeо, ja sam sedeо napred, on je sedeо pozadi tako da... stvarno ne bih mogao to da definišem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne mogu da ga pitam budući da on ne želi da odgovara, što je njegovo pravo. Zato pitam vas. O kojim ste temama razgovarali?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pa rek'o sam gospodine, da se niti sećam niti sam imao određeni red tema, prema tome... da li znate, da li ste ikad sedeli sa prijateljem i da časkate, znači kad kome šta padne na pamet. Da pita, da odgovori i tako dalje. Znači ništa konkretno, ništa jasno s tim što... ja sam rekao unapred, to što je on još meni rekao u početku svog putovanja zašto ide samnom, to smo znači apsolvirali i to smo znali, a drugo ništa, mislim... konkretno mogli da

razgovaramo, niti je bilo potrebe. Konačno nismo ni bili sami u kolima da bi razgovarali tako nešto, nego... Znači, svodilo se na časkanje, gde smo imali pravo sva četvorica reč: i vozač i zastavnik i Mile i ja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, možemo da kažemo da se vi sećate ovog putovanja koje se dogodilo pre 15 godina iz vašeg prisećanja, je li to tačno? Ne postoji neki dokument koji bi vas podsetio na te događaje. Da li je to tačno?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Dokument postoji, samo gdi je, ja ne znam. Po kojem sam ja putovao i po kojem sam ja morao doći u Negoslavce. Prema tome, ja niti sam bio dužan da ga čuvam, niti znam di je završio. Ali znači, nisam mogao dobiti vozilo, nisam mogao dobiti zastavnika za pratioca i vozača i tako dalje - da nisam imao odgovarajuću naredbu, naređenje, putni nalog i ostala dokumenta koja sleduju za put... službeni put.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mogu li da kažem da ni na koji način ne sumnjam da ste vi bili u Vukovaru. Ono što me zanima jeste da li je gospodin Mrkšić putovao sa vama nazad u Beograd. Razumete li?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne razumem pitanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Reći ću vam zašto, ako ne razumete pitanje. Zato što je pukovnik Mrkšić u dva navrata pred Sudom izjavio da je putovao ujutru. Jednom od tih prilika je rekao da je putovao helikopterom, da li vas to iznenaduje? Da li bi vas iznenadilo da je tada išao tako u Beograd?

ADVOKAT VASIĆ: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Pa, ova tema kojom se moj uvaženi kolega Moore trenutno bavi mislim da je bila predmet jedne diskusije potkraj njegovog *Prosecution case-a*, i mislim da je tada ovako predočavanje bilo anticipirano samo u slučaju da svedoči neko od trojice optuženih. Mislim da predočavanje svedoku bilo kakvih izjava koje neki od ovih optuženih eventualno dao pred organima... sudskim organima Jugoslavije, po proceduri kada nije imao branioca, mislim da takvo korišćenje i ovoj Sudnici ta... takvih delova ne bi bilo dozvoljeno niti pravično. Niti u skladu da Statutom Tribunala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, ne razumem ove poslednje opaske, ali razumem da ste rekli kako je bilo nekakvih izjava od strane Tužilaštva o tome na koji način će se koristiti ove stvari. Dakle, to je u stvari vaš prvi argument.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam, časni Sude. Pojasniću u dve rečenice. Ovde je moj uvaženi kolega svedoku stavio na znanje nekakvu, kako kaže izjavu optuženog Mrkšića - koju je dao. Jedino je takvu izjavu mogao dati dakle sudskim organima. Mislim da moj uvaženi kolega ne može koristiti ovu izjavu i predočavati ovom svedoku, jer mi ovde ne možemo koristiti izjave koje su

optuženi davali u nekom drugom postupku - o istom predmetu, a da nisu imali branioce. Mislim da smo o tome raspravljali pred kraj tužiočevog predmeta. I oko toga smo pisali čak i podnesak i to zajednički, sva tri tima Odbrane. Mislim da sada tužilac pokušava da koristi delove tih izjava, predočavajući ih svedoku. Kako o ovom podnesku nije doneta odluka, mislim da moj uvaženi kolega ne bi mogao na ovaj način da koristi izjave iz sudskih postupaka u Beogradu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, nije mi poznat nikakav podnesak koji je predat u toku predmeta Tužilaštva, a da nije doneta odluka.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, evo i kolege me...

SUDIJA PARKER: Oh, reč je o nečem sasvim novom. Da. U redu. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Tri stvari. Prvo, da se podsetimo, mi smo zatražili da bude omogućeno unakrsno ispitivanje. Drugo, ovaj svedok svedoči o nečemu što je vrlo relevantno za sudski postupak. Reč je o nečemu što zadire u samu srž predmeta. Ovaj svedok je rekao da je gospodin Mrkšić putovao sa njim. Mi smatramo da Tužilaštvo ima pravo da pita ovog svedoka šta je Mrkšić rekao i da vidi kakav će svedok odgovor da pruži. On može da kaže: "On greši, ja sam skroz u pravu" ili može da kaže, na primer: "Možda nisam u pravu, možda je bila reč o nekom drugom datumu". Mi smatramo da bi Pretresno veće trebalo da ima mogućnost da oceni odgovor svedoka o jednom važnom pitanju. I treće, to jeste iskaz iz druge ruke, ali to je nešto što je prihvatljivo. To bi bili moji navodi u vezi sa ovim pitanjem.

SUDIJA PARKER: U kom smislu je iz druge ruke? Podsetite me?

TUŽILAC MOORE: To nije tehnički informacija iz prve ruke kao takva, a možemo da kažemo da je to izjava koju je dao neko drugi ne u prisustvu branioca. Dakle ovde je reč o izjavi koju je dala neka osoba kad ovaj svedok nije bio prisutan tako da možda iskaz iz druge ruke ne bi bio primeren.

SUDIJA PARKER: Koliko sam ja shvatio, vi hoćete da svedoku predočite izjave za koje tvrdite da ih je dao sam optuženi u...

TUŽILAC MOORE: Da upravo tako.

SUDIJA PARKER:... jednom drugom postupku?

TUŽILAC MOORE: Da. A što se odnosi na ovo konkretno pitanje. Nije reč o dobijanju dodatnih informacija, već da se bavimo jednim pitanjem o kome je ovaj svedok govorio pre Sudom i na to Odbrana Mrkšića želi da se osloni.

SUDIJA PARKER: Da li je to predmet podneska?

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: Hvala. Želite li još nešto da kažete, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Da časni Sude, hvala najlepše. Ja bih samo pod... podsetio mog uvaženog kolegu da je on zapravo 12. juna 2006. godine na stranici 10.291 u redu 24 i 25 od Pretresnog veća zapravo samo tražio dozvolu da unakrsno saslušava optužene koji budu svedočili pred ovim Tribunalom na okolnost iznetih sadržina u izjavama koje su oni dali drugim sudskim organima u Jugoslaviji. U njegovom zahtevu nije bilo ni reči da se ovako nešto predočava svedocima, a dodatno bih časni Sude samo rekao da je po nalogu Pretresnog veća Odbrana ovaj podnesak podnela, a na ovaj podnesak bi moj uvaženi kolega Moore trebao da odgovori u roku od osam dana. I mislim da je neprimereno da sada pokušava da ovakva... znači delove ovih izjava predoči ovom svedoku. Hvala vam lepo.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, želeo bih da nešto kažem o dve stvari koje je spomenuo moj uvaženi kolega. Pre svega, nismo dobili obaveštenje da će se ovaj svedok saslušati, niti da će biti takvih svedoka u izvođenju dokaza predmeta Odbrane. Nismo znali da će biti takvih, da ih nazovem, kvazi-alibija. Ono što smo čuli je da je Mrkšić išao helikopterom. To je prva stvar. Ovo je nešto drugačije pitanje. Mi nismo dobili takvo obaveštenje. Drugo je ovo. Mi smo dobili samo podnesak od Odbrane, mislim u četvrtak, a imamo rok od sedam dana da na njega odgovorimo, i mi ćemo to i učiniti.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Pretresno veće će, gospodine Vasiću, dopustiti da se nastavi ispitivanje svedoka, ali pod uslovom da Pretresno veće razmotri pisani podnesak koji je podnела Odbrana. I to što je sada dopušteno ispitivanje neće ni na koji način uticati na našu odluku o tom podnesku. Može se pokazati da će se svi ti dokazi isključiti kada se doneše konačna odluka o tom podnesku. Možda i ne, ne znam za sada. Ali s obzirom da je svedok sada ovde, u slučaju da se odbaci ovaj podnesak, sačekaćemo konačnu odluku i tada ćemo videti šta ćemo učiniti sa dokaznim predmetima.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodin Mrkšić se 25. februara 1998. godine i 17. decembra 1998. godine pojavio pred sudom. Tamo je rekao da je u 8.15 ujutro otiašao, govorio je o 19. ali, da ne zalazimo u detalje, uzeo je slobodan dan iz raznih razloga. U svakom slučaju, on nije ni na koji način rekao da je išao automobilom sa vama?

SUDIJA PARKER: U toj izjavi, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: U toj izjavi, naravno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Drugo, on je takođe rekao 17. decembra 1998. godine u svom iskazu da je otišao u 8.00 časova i da je išao helikopterom. Ne automobilom, već helikopterom da je otišao ujutru. Ni na koji način se ne spominje da je otišao automobilom. Dakle ono što ja želim da vam kažem je da je vaš iskaz ili neistinit ili da grešite. Da li razumete šta hoću da kažem?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam šta vam ovo treba, ali ja vam kažem i tvrdim da je on putovao samnom i to tačno 20-oga. Otkud vama ovi drugi podaci, vi to proverite i da l' to... ali, moj iskaz da vi anulirate tako lako, ne znam kojim pravom? I vi mene vredate kao čoveka i kao svedoka. Znači zamalo da ste rekli da lažem, a to... ako ćemo tako da govorimo. onda je to već druga stvar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To nije ono što sam ja rekao. Materijal na koji se ja oslanjam odnosi se na materijal iz sudova u Srbiji, u dve prilike gde su bile prisutne srpske sudije. Nema nikakve veze sa ovim Sudom. On je njima dao to objašnjenje. Razumete li? Pratite li šta hoću da kažem? Dakle to su informacije na koje se ja oslanjam. Šta imate da kažete sa tim u vezi?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pa ja nisam bio na tom sudu, nisam bio prisutan pri tim izjavama, ja nemam šta da kažem. Ja samo kažem ono što sam ja pre tvrdio, da je Mrkšić samnom putovao vozilom onog dana kog sam ja rekao, a što vi sada imate druge podatke, ja ne ulazim u to, vi to razradite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu, onda ću da vas pitam sledeće. Kada ste prvi put bili u prilici da su sa vama razgovorili branioci u ime gospodina Mrkšića, a vezano za ovo saslušanje?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Branitelj Vasić je sinoć samnom i juče prvi put i jedini put razgovarao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sa kim ste razgovarali u Beogradu pre vašeg dolaska ovamo, a vezano za Odbranu gospodina Mrkšića?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Nisam razgovarao u vezi odbrane s nikim, a u vezi puta sam razgovarao sa njegovim saradnikom, sa... Vučićevićem, nisam siguran prezime. On je zvao telefonom i pitao kad mogu da budem spreman za put. Tol'ko... tol'ko sam razgovarao, inače drugo ništa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li onda da mi objasnите sledeće? Ja imam dva sažetka, dva navodna sažetka. Prvi se odnosi na tri reda, a onda postoje izmene u kojima detaljno стоји ono što ćete vi da kažete. Odakle je Odbrana dobila taj materijal, ako ste vi razgovarali samo sa gospodinom Vasićem i njegovim kolegom o vašim putnim planovima?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne razumem sada šta me pitate?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, pogledajte prema meni, sa vaše desne strane. Hvala. Imam ovde jedan dokument koji je sastavila Odbrana. Tu stoji vaše ime. Prvi deo ima tri reda onoga što vi nameravate da kažete. Ne želim

sada da budem nepistojan, ali tu zapravo ne стоји ništa. U drugom sažetku koji je tamnije boje i ima oko 15 redova, u njemu стоји ono što ћete vi da kažete prilikom vašeg iskaza. Zanima me odakle je taj dokument, budući da ste vi rekli da ste razgovarali samo sa gospodinom Vasićem juče, a ovo je dato Sudu pre, pre toga dana. Odakle je onda ovaj dokument?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne znam otkud dokumenat. I mogu da ga pogledam? Ja ne znam, jel' ima tu moje, nekakav potpis ili moja izjava ili nešto. Šta imate, to ne znam? Ali tvrdim da ja sa nikim nisam razgovarao i ne znam otkud vam to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dozvolite da vam ukratko opišem šta tu стоји. Ovde su vaš datum i mesto rođenja, 17. decembar 1935. godine i zatim стојi sledeće: "Ovaj svedok bio je komandant Gardijske motorizovane brigade pre nego što je gospodin Mrkšić preuzeo tu funkciju. U tom periodu, ovaj svedok je radio u Kabinetu Sekretarijata za narodnu odbranu u Beogradu." Možemo sada za trenutak da zamislimo da je to moglo da se dobije, ta informacija. "20. novembra 1991. godine, ovaj svedok je došao u Vukovar u vojnem vozilu. Tu se sreo sa pukovnikom Mrkšićem i dogovorili su se da će gospodin Mrkšić završiti svoju dužnost sa podređenima i da će nakon toga otici u Beograd njegovim automobilom". I tu стојi izjava onoga šta ћete vi uopšteno - da nam kažete. Da li vi sada tvrdite da nikome niste rekli ono što ћete da kažete dok niste juče sreli gospodina Mrkšića? Ne Mrkšića, gospodina Vasića juče?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Tačno. Ja nikome to nisam rekao niti je to ko od mene tražio, a ove podatke što ste malopre čitali, godina, mesto rođenja, dužnosti i tako dalje, to je sve tačno, i to možete dobiti iz kojeg god hoćete podatke u SSNO-u o moje... iz mojeg dosjeda. Znači, tu nema ništa što... što je... ovaj, što... što nije upisano u dosjedu o mojem službovanju i o mom kretanju, a to otkud je to vama, e to ja ne znam i to nije moje da ispitujem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ja ћu nastaviti sa pitanjima vama. Sledi nastavak. "U večernjim satima napustili su Vukovar i доšli u Beograd nakon sat i po vremena. Zaustavili su se pred zgradom u kojoj se nalazi stan pukovnika Mrkšića. Pukovnik Mrkšić je otišao kući, a svedok je otišao u večernjim satima". To nije nešto što je javno dostupna informacija. Dakle, da li ste vi nekom rekli da ste putovali u večernjim satima?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pa kome sam mogao reći i kada? Ako do sad nisam razgovarao sem jučer sa Vasićem, s nikim drugim. Ne znam kome sam mog'o reći i ko je to mogao sastaviti i vama dati to. Interesantno bi bilo da mi kažete ko je taj, pa da suočite mene i njega.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To bi i nas zanimalo da saznamo na koji način Odbrana sastavlja dokumente pre nego što vi date iskaz i pre nego što razgovarate sa gospodinom Vasićem o tome o čemu ћete da govorite. Mi smo to doobili pre nedelju ili dve i taj nam je dokument dostavila Odbrana. Da li ste vi sigurni da niste ni sa kim razgovarali?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja siguran. Ponovo vam kažem, siguran. O tome šta ču i kako i s kim se sastati i šta razgovarati, to nije bilo s nikim razgovora, niti je to bilo potrebe da se razgovara. Ali je bilo potrebe da se razgovara o tome da li želim da dođem na... na... na taj put ovamo, i kad da se to obavi i kad da dođe... to je bilo... to je bio razgovor sa njegovim pomoćnikom Milivojem... I to ne tako davno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nisam još završio. Šta je sa ovih sat i po vremena? Da li ste ikome rekli da je put trajao sat i po vremena pre nego što ste to juče rekli?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne... nego... juče sam... nego sa vama sam ovde, isto smo malopre u... utvrdili kol'ko traje put od... od Negoslavaca i to opet otprilike, pošto kažem, nismo tačno opredelili ni kilometražu, ni brzinu kretanja i tako dalje, nego to je sve... a to нико nije pratio i to je sve onako... da kažemo otprilike, utvrđena i brzina i rastojanje, i potrošeno vreme na tom rastojanju. Ni'kim drugim nisam razgovar'o o tom problemu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I dalje nije gotovo sa ovim: "Oni su se zaustavili pred zgradom u kojoj se nalazio stan pukovnika Mrkšića. Pukovnik Mrkšić otišao je kući, a svedok je otišao". Odakle dolazi ta informacija, ako ste prvi put razgovarali sa gospodinom Vasićem i njegovim timom juče?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, jel' otkud meni taj podatak ili kome drugom taj podatak? Ja sam bio pred Mrkšićevim stana i dovezao ga do Mrkšićevog stana. Znači, ja podatak znam i ja tim podatkom baratam. A otkud drugi znaju? Opet, ja kažem - otkud bi ja to znao - ko je to napisao i s kakvim ciljem je to vama dostavljeno?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To smo dobili od Odbrane. Pređimo na nekoliko drugih tema, možda ćete moći da mi pomognete. Koja je funkcija načelnika štaba, molim vas?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Funkcija načelnika štaba je takva da on sve ideje, sve zadatke - koje komandant i komanda donešu - pretvori u delo, odnosno - oformi naredbe, oformi karte, oformi sve to. U miru: rukovodi nastavom, obezbeđuje nastavna sredstva te nastave - u svemu odgovara i zamenjuje komandanta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možemo da kažemo da je funkcija načelnika štaba da zna sve što se dešava oko njega i njegovog komandanta? Ono što bih ja nazvao - drugi prst na proveri pulsa?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Delimično tačno, ali kao što komandant ima njega za zamenika i pomoćnika, ima još pet pomoćnika koji imaju... imaju svoje resore, koji vode svoje poslove i koji tim poslovima odgovaraju i rukovode.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, pažljivo me slušajte i recite mi da li se slažete sa ovom analizom - da načelnik štaba upravlja radom štaba, a takođe je i zamenik komandanta brigade. Načelnik štaba u skladu sa odlukama

komandanta ima pravo da dodeli zaduženja podređenima, a štab se sastoji od operativnog organa i organa za obuku, kao i od obaveštajnog organa, zatim organa za regrutovanje i personalna pitanja, i organa za borbena pitanja. Da li biste se složili da je to dobar opis funkcije načelnika štaba?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Uglavnom ste obuhvatili, da kažemo, glavni deo poslova koje načelnik štaba mora da radi, koje su propisane dužnostima njegovog postojanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jer ja čitam šta piše u Pravilniku JNA za komandu brigade, a to je paragraf 116 dokazni predmet 395. Tako da ako je to nešto što se tiče komande brigade i ako su to pravila, propisi, da li se onda može reći da je načelnik štaba zapravo komandant, ali u onom manjem obliku?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Po pravilu ne mogu bit' dva komandanta. Može bit' samo jedan komandant, a jedan može biti, jedan mo... jedan mora od njih dvojice bit' zamenik. Logički je da to bude načelnik štaba - zamenik. On može imati neka ovlaštenja, može mu komandant preneti neka ovlaštenja, i u ime komandanta, ovo što ste rekli, da odlučuje i naređuje, ali se zna - zadnja je komandantova, i on potpisuje sva naređenja i sve zapovesti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali kada govorimo o realnosti stvari u vojnoj hijerarhiji, takođe se može reći, zar ne, da odnos između komandanta i načelnika štaba je takoreći jedinstven odnos. To je jedna bliska veza između ta dva oficira, zar ne?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Drugo su odnosi, a drugo su stvarne dužnosti i obaveze pojedinih tih dužnosti. Znači, komandant ima posebne dužnosti, načelnik štaba ima posebne dužnosti. Oni mogu bit' drugovi, oni mogu da se dopunjavaju, oni mogu da sarađuju, ali... zna opet, svako ima svoje pravo i svoje obaveze u sastavu komande odnosno, ovaj... u sastavu štaba.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali da li prihvivate kada kažem da je načelnik štaba jedan od malog broja oficira koji mogu da se obrate komandantu i diskretno ispitaju mišljenje komandanta u vezi nekog pitanja? Da li sam u pravu kada to kažem?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne vidim razlog zašto to - diskrecija. U komandi je javan rad, u komandi su javni poslovi, u komandi komandant ono što naredi - on za to odgovara. Prema tome, ne vidim potrebe da se tu neko došaptava, dogovara pored zvaničnoga stava - kad je štab okupljen i kad štab radi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih prešao na funkcionisanje organa bezbednosti u jednoj brigadi? Da li možemo da kažemo za organ bezbednosti, reći će kako ja to shvatam, da je taj organ bezbednosti u izvesnoj meri jedinica koja nadgleda i prati šta se dešava i pruža pomoć ukoliko je to potrebno?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja bi vas samo podsetio i zamolio nešto, i vas i časni Sud. Da smo se mi udaljili od teme za koju sam ja došao da svedočim ovde i sad prelazimo na neko funkcionisanje štaba i komande po nekim pravilima koja sam ja, dozvolite, davno ostavio u fioku i da ta pravila sam moguće već i

pozaboravlja. Tako da sada recimo, šta mislim... o bezbednosnom organu, šta mislim o njegovom radu, ne znam? Kad sam ja taj posao prestao da obavljam pre 15 godina - šta sad mislim o tom poslu. Nije mi jasno pitanje, pa tako ne mogu ni odgovor da odgovorim.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude... Izvinite, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Mislim da ove teme koje trenutno forsira moj uvaženi kolega Moore, izlaze iz... iz okvira glavnog ispitivanja. A ne tiču se ni kredibiliteta svedoka, tako da mislim da... one ne bi trebali da budu postavljeni svedoku. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, unakrsno ispitivanje nije ograničeno opsegom glavnog ispitivanja i kredibilitetom svedoka. Unakrsno ispitivanje može biti šireg opsega ukoliko god je to relevantno, i u meri u kojoj se tiče kompetencije svedoka. S obzirom na čin i iskustvo ovog svedoka, ova pitanja su očigledno u okviru njegovih potencijalnih saznanja. Dakle, pitanja su adekvatna. A da li svedok može da se priseti i na njih odgovori, to je drugo pitanje.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, vi kažete da budući da ste otišli iz vojske... kada ste ono otišli?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Početkom 1992. godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I obzirom da ste otišli 1992. godine iz vojske teško vam je da se tačno prisetite funkcija bezbednosnog organa. Da li je to ono što nam kažete?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ne da je teško, nego ne vidim svrhu sada mog prisećanja iz tog perioda dužnosti i poslova koje je radio organ bezbednosti. Stvano ne znam... šta... da l' da govorim o svojem organu, da l' da govorim o opštem organu po ovom pravilu koje vi citirate? Tako da to preslišavanje šta ja znam o tome - ne vidim, ne vidim razlog, ne vidim svrhu?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam na tome. Možete li onda molim vas da mi odgovorite na sledeće. Da li je funkcija ili da li je bila funkcija organa bezbednosti da uočava i sprečava te probleme ukoliko bi se oni pojavili? Da li bi to bila jedna od funkcija tog organa?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Gospodine tužioče, ja ne znam na koje probleme vi sad ciljate? Vi kažite koje probleme, pa ja će kad ih vi i ja razjasnimo, koji su to problemi, da vidimo - da li je to njegova dužnost, da li je to dužnost komandanta, da li je to dužnost nečija: druga, treća i tako dalje. Ali... Sad ja ne znam na koji problem, šta bi on trebao da sprečava, a mi drugi ne u komandi... u sastavu jedinice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta vi onda kažete, šta je funkcija organa bezbednosti bila tada 1991. godine? Recite nam šta vi mislite da je bio zadatak i funkcija tog organa?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja bi trebao sad da uzmem dokumenta tog organa iz tih... iz tog perioda, da proučim to, pa da vam odgovorim. Inače, organ bezbednosti štiti svoju jedinicu od onoga što može nju da snađe, a ne nekoga drugoga van te jedinice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da kažem sledeće. Da vi namerno izbegavate pitanje, zato što vas Odbrana nije pripremila za tu temu? I vi savršeno dobro znate koja je funkcija i priroda jednog organa bezbednosti? Da li razumete šta hoću da kažem?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, kad vi meni prišivate tako da ja namerno to izvrdavam i da... ne odgovaram ono što vi pitate, ja vama kažem - da vi namerno postavljate pitanje koja nemaju veze sa mojim svedočenjem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta kažete u vezi komandovanja i rukovođenja kada je reč o nekom zadatku koji treba da organizuje neka vojna jedinica?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pa gospodine, ja sam taj predmet Propisi i Pravila polagao 1968. godine, kad sam završio Višu Vojnu akademiju. Prema tome, od tada, pa do sada, i promenilo se toga, i drukčije se shvata to pitanje, i drukčije se radi to pitanje. Ne vidim stvarno razloga šta ja sad potezanjem tog pitanja - mogu vama da doprinesem i da pomognem u rešavanju ovog problema?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko dugo ste radili kao profesionalni vojnik?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Efektivno sam radio 32 godine, a ostalo, do 41 godine, sam dobio na takozvani - bonificirani staž.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko dugo ste bili oficir tokom 32 godine?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Opet ne razumem smisao pitanja?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li biste molim vas, mogli da odgovorite na postavljeno pitanje? Ovo je jedno jednostavno pitanje?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Vrlo komplikovano. Ja ništa drugo od završetka Akademije nisam mogao da budem - nego oficir. Znači, od 1958. godine, pre pola veka, kad sam postao oficir, do današnji dana, odnosno, do dana kada sam penzionisan - samo sam bio oficir.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko dugo ste bili komandant brigade?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Oko četiri godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko dugo ste bili pukovnik?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Nešto više od toga. A to, ako vas zanima, možete dobiti moj dosije u kojem piše sve: I kad sam unapređen, i zašto sam unapređen, i naredbu, i sve ostalo. A ja to nisam dužan da pamtim, niti... niti... mislim, moj sadašnji životni moto i moja sadašnja mogućnosti prema godinama da to pamtim i da to sad nešta sos... sorticiram po nekakvim razdelima, po razredima, po svrsi, po znanju. Ne služi mi to ničemu, niti mi to treba. Prema tome, ne opterećujem se s tim i ne pamtim to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da sada govorim o sledećem. Mislim da vi ne možete da nam pomognete u tome zapravo, a to je sledeće. Prepostavimo na trenutak da ste, bilo kao pukovnik ili kada ste bili nižeg čina, da ste imali zaduženje koje je očigledno bilo jedno složeno zaduženje. Da li biste prihvatili da u uobičajenim oklonostima, ukoliko biste trebali to zaduženje da date nekom drugom, to zaduženje bi bilo propraćeno bilo naređenjima komandanta ili osobe kome se prenosi to naređenje, odnosno taj zadatak?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ako sam vas razumeo, naređenje koje dobije komandant brigade, ukol'ko je u skladu sa ostalim propisima koji veže po tom naređenju, on to naređenje može izvršiti direktno ili indirektno preko svojih potčinjenih. Ako to mogu potčinjeni da urade, on im saopštava idejni deo te svoje odluke, a oni onda tu odluku pretvore u naređenje, odnosno izvršenje i po... privedu je... realizuju je na kraju. Ali ako nema potrebe, komandant treba sam da se odlučuje i sam da komanduje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ja kažem, u jednoj složenoj operaciji, vi biste imali pismeno naređenje u kome se imenuje potčinjeni, koji treba da nadgleda izvršenje zaduženja, ili bi se izdalo naređenje sa direktivama šta treba da se uradi, tako da svako zna svoje zaduženje. Da li me razumete?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Prilično smo ovo konfuzno, sve smo sada sveli na jedno. Ali, ponovo tvrdim, znači - u komandi ili u štabu, to gde se... gde se radi, mora postojat' plan... Po ovom što ste malopre imali taj propis, to se tačno zna šta radi operativni organ, šta radi načelnik štaba, šta radi poz... šta radi bezb... svi, to se sve zna čije su koje nadležnosti i koji okviri rada. Tu komandant ne može ništa da izmisli. Znači, samo možda u tom duhu, da izda naređenje i da radi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako se bavimo recimo evakuacijom koju kontroliše brigada, sada vam je savršeno jasno o čemu govorimo, dakle ako se vrši evakuacija većeg broja zatvorenika, zar ne biste onda očekivali da postoji neki plan ili naređenja u vezi sa tom evakuacijom, poput: puta kojim treba da se ide, broja vozila, predviđanja eventualne pretnje ili opasnosti, broj stražara, početak i kraj te evakuacije. Da li biste očekivali da vidite tako nešto?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Gospodine, u mojoj karijeri ja nikad nisam imao priliku da vršim evakuaciju, da to radim što vi kažete, a kako je ko to uradio i da li mu je trebalo da uradi, ja to ne znam... to treba videti stvarno. Zna se po propisu kako se to organizuje, kako to se radi, ja taj propis momentalno ne mogu... ne baratam s tim i nisam u stanju da ga citiram, ali ima propisi i o tome kako se to izvodi, kako se to radi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. I poslednja tema, a to je jednostavno rečeno sledeće. Mislim da možemo da kažemo da je gospodin Šljivančanin bio vama podređen, mislim između 1980. godine i 1984. godine. Ja govorim samo o tom vremenskom periodu. Da li me razumete? Nastaviću dalje. On je bio kapetan prve klase u to vreme. Da li se sećate? On je bio komandir čete?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Teško se prisećam toga, jer je to... ipak je to velika, velika dubina u godinama. Ali ako vi tvrdite, možemo da proverimo, da vidimo... ja mogu da... to potražim dokumenat i da vidimo kad je bio komandir čete i šta je radio kao komandir čete, i šta vas zanima, morate reći - iz tog perioda?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da sugerisem da je jedna od vaših procena bila da je njegov rad bio veoma precizan, konzistentan, da ništa nije prepuštalo slučaju. Da li to odgovara vašem sećanju toga kakav je on bio?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja, dok sam bio aktivan, mi smo to zvali "službeno ocenjivanje". Znači svaki oficir, svaki mlađi oficir podle... podlegao je periodičnom ocenjivanju njega kao čoveka, kao radnika, kao oficira, i mi smo to saopštavali putem službenih ocena. Kol'ko se sad sećam i kol'ko me služi pamet, a to je ipak... trebate da poštujete ovu sedu kosu, da je to davno bilo. On je bio odličan oficir i imao je odlične ocene i to je jedino čega se ja mogu setiti, i da vam sad kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kad je reč i vašoj proceni za period između 1984. godine i 1987. godine, on je opisan kao čovek koji ima izuzetne sposobnosti, prirodnu sklonost ka komandovanju. Izuzetno dobro organizuje stvari. Opet, da li to odgovara vašem sećanju o njemu?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Rekao sam malopre. Znači, kad je vezan za mene, i kad ga ja ocenjujem, onda ja mogu da se prisjetim toga. Pošto je on tad već imao svoga nadređenog koji je ocenu predlagao i pisao, a meni saopštavao tu njegovu ocenu, moguće je da u toj oceni tako nešto da napiše, ali ja ne mogu da sad kažem ni da ni ne. Jer, dozvolite opet, lakše nam je pronaći tu ocenu i taj dokument kojim je to napisano, nego da se ja sada ovde prisećam i da vam dajem ne... ne... ne kažem, nepouzdane podatke.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Moguće je da će takvi dokumenti u određenom trenutku biti predloženi Sudu, ali da li prihavate da to odgovara vašem sećanju?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pa gospodine, ja vas opet... zamoljavam, molim, kako hoćete, mnogo me vraćate nazad u daleku prošlost. Pa ne bih se setio ni većih stvari, a kamo... Zamislite kol'ko sam ja imao takvih potčinjenih kao što je bio Šljivančanin? I ne daj Bože, kad bi morao za svakoga da znam i da pamtim šta sam mu rek'o ili šta sam mu napis'o, ili šta mu je drugi napis'o, a ja sad treba da potpišem, pa to je iluzorno da sada ovde diskutujemo i da se nadmećemo da l' se sećam il' ne sećam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ne daj Bože da se ne sećate 20. novembra 1991. godine.

TUŽILAC MOORE: Nemam više pitanja.

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Kad smo kod 20. novembra 1991., ja vas molim i opominjem zadnji puta. Vi ste mene tokom ovoga unakrsnog ispitivanja dva, tri puta uvredili kao čoveka i kao oficira. Ja vas molim da to ubuduće ne činite, jer to ne odgovara, jer ja... ja jednostavno ne mogu da prihvatom da vi meni kažete da sam lažov, da podržavam Milu ili ne podržavam, da podržavam nekog člana brigade ili ne podržavam, a mi smo se vaspitavali tako da podržavamo pravdu, da podržavamo pravilo, da podržavamo rad. Ko tako radi, taj ima podršku svakoga i na svakom mestu. Ko radi naopako, ko radi protiv propisa, ne može računati ni na čiju poršku i na ničiju sažalost il' samilost - il' ne znam kako vi to kažete?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću.

DODATNO ISPITIVANJE : ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Ja ču malo drugim redom pristupiti *redirectu* od onoga kako je moj uvaženi kolega pitao, pa bih se vratio prvo na ono što je moj uvaženi kolega Moore, gospodine Ćoriću vama predočavao kao neki sažetak koji je Odbrana dostavila o vašem svedočenju. Ja ču sad pažljivo da pročitam, molim vas pažljivo slušajte ove rečenice, i na kraju ču vas pitati nešto u vezi sa tim rečenicama. Ali pažljivo ih slušajte. "Ovaj svedok je bio komandant Gardijske motorizovane brigade pre... pre nego što je gospodin Mrkšić preuzeo ovu dužnost. U relevantnom periodu, svedok je radio u Kabinetu Saveznog sekretarijata Narodne odbrane u Beogradu. 20. novembra 1991. godine ovaj svedok je došao u Vukovar vojnim vozilom. Tamo je susreo pukovnika Mrkšića, i saglasili su se da pukovnik Mrkšić završi svoje dužnosti dnevnom referisanja sa svojim podređenima i da će nakon toga otići za Beograd njegovim kolima. Uveče, u večernjim časovima, napustili su Vukovar i stigli u Beograd posle sat i po. Stali su ispred kuće u kojoj je stanovao gospodin... gde je bio stan gospodina Mrkšića. Pukovnik Mrkšić je otišao kući, a svedok je otišao". Recite mi molim vas gospodine, da li... bi ove sve okolnosti mogao da zna pukovnik Mrkšić? Da li je Odbrana mogla od njega da sazna za sve ove okolnosti koje sam vam sada pročitao?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Mene pitate?

ADVOKAT VASIĆ: Da.

TUŽILAC MOORE: Ulažem prigovor na to pitanje. To je čisto spekulisanje.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore. Izvolite gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Recite mi, da li je gospodin Mrkšić znao da ste vi u tom trenutku bili zaposleni u Kabinetu saveznog sekretara?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Isto, to je daleko, davno bilo, ali dobro. Gospodin Mrkšić je mene ispratio sa te dužnosti kad sam pošao na dužnost u Kabinet saveznog sekretara. Znači, iz... izvršen je vojnički ispraćaj i sa dužnosti komandanta sam ja otišao odatle pod njegovom, po njegovom znanju i... mislim, njegovoj orga... organizaciji.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je gospodin Mrkšić 20. novembra video kojim ste kolima vi došli u Negoslavce?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da li je video ne znam, al' da sam mu rekao da sa čim sam doš'o i kako sam doš'o i onda znači, mora da je vid'o i mora da zna, pošto je zamolio da ide samnom istim tim kolima nazad.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I da li je ušao u ista ta kola i dovezao se u Beograd?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Ja sam to već jedanput rekao. Ponoviću: jeste, u prisustvu treće ličnosti. To je major Jovan Petrović - koji je izaš'o iz tog vozila - da bi pukovnik uš'o u vozilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi i gospodin Mrkšić u Beograd stigli u večernjim časovima, stali ispred stana, ispred kuće u kojoj je stan gospodina Mrkšića i da li je tamo gospodin Mrkšić izašao?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: To sam već izjavio po... samo potvrđujem. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Dakle, govorimo o stvarima kojima je prisustvovao gospodin Mrkšić, jel' tako? Ovo što smo do sada sve naveli?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Tako je, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Na kratko bih prešao na jednu drugu temu, a ona se tiče načelnika štaba. Gospodin Moore vas je pitao o položaju načelnika štaba. Vi ste rekli da je načelnik štaba zapravo zamenik komandanta. Mene samo interesje, i rekli ste da komandant potpisuje naređenja. U nastavku tog odgovora bih vas samo pitao: da li u odsustvu komandanta, na komandnom mestu - naređenja potpisuje načelnik štaba? Da li je to pravilo u vojsci?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, ne samo pravilo, nego to... ta nalaže i... tako i piše u dužnosti. Može da potpisuje, a može ovaj da ga ovlasti posebno - kad može da potpisuje, ako je on zauzet, ako smatra da on to može i tako dalje. Znači, to je stvar procene komandanta da svoje pravo iz svoje nadležnosti prenese na nekoga koga smatra odgovornim da to može da uradi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A kada komandant nije na komandnom mestu? Kada ode, recimo u Beograd, da li njegove dužnosti vrši načelnik štaba i da li on tada potpisuje naređenja?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Pa opet ponavljam. Znači, ukoliko ima potrebe, ukoliko komandant bude odsutan duže vreme, ukoliko smatra da će u to vreme biti nekakvih gibanja, poslova, zadatka i tako dalje, on predoči onom koga zamjenjuje i kaže šta da radi, da ga izvesti šta bi htio da radi i da ga posle, ili usmenim ili telefonom... na neki način ga obavesti šta je odlučio i šta je potpisao, tako da... nikad on nema ta prava kao komandant, da može da potpisuje, da rešava i tako dalje, nego po njegovom odobrenju, uz njegovo znanje, može da uradi šta ga on ovlasti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vratimo se na trenutak na ono što vas je moj uvaženi kolega Moore pitao u pogledu vašeg... dužine vašeg putovanja iz Negoslavaca za Beograd. Moj uvaženi kolega vam je predočio dužinu od... puta od 160 kilometra do Vukovara. Predočio vam je dužinu od 50 kilometara od Šida do Negoslavaca, pa vas je na osnovu ovoga što vam je predočio pitao - koja bi dužina vremena bila ta kojom ste se vi kretali 20. novembra prema Beogradu. I tu dužinu je opredelio na dva do tri sata. Vi ste, imajući u vidu ove repere koje sam naveo, rekli da bi vam bliže bilo dužina od dva sata. Ako bi vam ja sada rekao... da je... rastojanje između Beograda i Negoslavaca mereno na auto karti, 136 kilometara, a ne 160... i posebno, rastojanje između Šida i Negoslavaca, dakle po onom putu koji nije autoput, 29 kilometara, a ne 50, kako je to moj uvaženi kolega vam stavio, da li bi se onda složili samnom da vaše putovanje svakako nije trajalo dva sata, nego najduže između... oko sat i po kao što ste nam prвobitno i rekli? Sada, kad imate ove prave podatke o rastojanjima?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Znam ja te podatke, još uvek verujem vama. Nisam merio, nisu me zanimali. Ja kad sam govorio o vremenima nastojao sam i nisam mogao da se opredelim za tačna vremena u minut, što je inače odlika nas vojnika da kažemo: u tol'ko časova i tol'ko minuta. Taj puta sam više radio onako da stignem na cilj, ne znajući, nit' me zanimalo, kol'ko sam vremena potrošio i koje sam vreme postigao. Jer nisam imao potrebe da žurim, a ni da umanjujem, da sporo idem i tako dalje. Prema tome, ako uzmemo kilometražu merenu tačno, ovo što vi kažete, onda je moguće. Ali znači, tu sam, ja sam znao kad sam rekao gospodinu tužiocu da ne prihvatom tri, jer mnogo je tri, znači, ide na dva, a evo sad čak ide i na manje od dva. Dobro. Zavisi ono što je on pit'o - kol'ko može vozilo da ide, ono borbeno, kol'ko možemo mi, i tako dalje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Evo, sad ćemo da raščlanimo do detalja, pa ćemo eto, tačno doći do podataka. Ako je rastojanje između Šida i Negoslavaca 29 kilometra, i ako se po njemu kreće borbeno vozilo koje je točkaš i koje se kreće do 70 kilometara na čas, a može i brže, može i 80, ali da uzmemo da se kreće 60 kilometara, dakle ne maksimalnom brzinom nego da se kreće nekom normalnom brzinom kojom se kreće automobil. Za 29 kilometra bi mu trebalo manje od pola sata, jel' tako?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, za manje od pola sata bi bio u Šidu. Ako bi se u Šidu zadržali na punktu dva do tri minuta, kako ste nam rekli, to bi sve zajedno iznosilo eto, negde pola sata. Ja se izvinjavam, samo odgovor na prethodno pitanje nije ušlo, znači - da li bi ovih 29 kilometara, vozilo koje se kreće 60 kilometara na sat, prešlo za pola sata?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, ako je brzina ta, razdaljina ta, to je tačno. Nema tu velike matematike, to je sasvim tako kako vi kažete.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, vi bi u Šidu bili za nešto manje od pola sata, tamo bi potrošili još dva do tri minuta na rampi, na... na *checkpoint*-u, i nakon toga bi vam ostalo još 107 kilometara do Beograda. Od tih 107 kilometara, skoro 100 kilometara bi vozili po autoputu, što bi značilo da bi mogli stići... preći ovo rastojanje za 45 minuta. Jel' tako?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Otprilike, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, sa prethodnih pola sata, imala bi 75 minuta ili sat i 15 minuta. Ako... ako bi tome dodali i vaše zaustavljanje na rampi ispred Beograda, koje je trajalo opet oko 5 minuta, došli bi do vremena oko sat i 20, uz ulazak u Beograd znači oko sat i po, jel' tako?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da, da, izvinjavam se, tako je. Znači, opet se vraćam na ono staro da je to između sat i po i dva, približno da je to vreme koje nismo nigde upisali i nigde ne možemo tvrditi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači da ako ste krenuli, kao što ste rekli, između pola osam i osam iz Negoslavaca, da bi u Beogradu bili oko devet, pola deset?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Složiće se samnom da, dok ste vozili autoputem u večernjim časovima, novembra 1991. godine prema Šidu - niste mogli očekivati neki veliki saobraćaj, jer u... u tom pravcu zapravo, noću niko nije iš'o?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Sasvim tako, i logički je da je tad bilo... inače autoput je bio prekinut kod... tu... odmah iza Šida. Znači, ko je imao potrebe do Šida, taj je išao do Šida, dalje nije imao potrebe. Tako da je bila frekvencija vrlo mala, i... to se najbolje videlo na onoj rampi u Beogradu - kad dolaze vozila. Vrlo retko dođe vozilo sa civilnim tablicama, još ređe vojničko, u to doba.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U jednom trenutku, odgovarajući na pitanje mog uvaženog kolege, rekli ste da ste u Beogradu bili na pola vremena od pada mraka do ponoći. Ako sada uzmemo da mrak u to vreme pada negde, po meteorološkim izveštajima oko 17 časova, da li je to upravo ovo vreme oko devet, pola deset, to vreme između pada mraka i ponoći, na polovini?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: Oko polovine negde, tu je. Pa... ja zato nisam bio ni tvrd ni po... ono kad me pit'o gospodin, ni ponoć, ni... uveče nego tačno na pola, znači pre pola noći znači, a pre pola noći je i ovo što vi kažete i svaka druga mera, a da nije bliža tamo svitanju, odnosno, dne... dnevnoj svetlosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači sada u finalu da ste vi sa pukovnikom Mrkšićem u Beograd stigli u devet, pola deset, da ste ga ostavili pred njegovim stanom, i nakon toga otišli u prostorije SSNO-a da se presvučete?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: To sam rekao i mogu da ponovim ponovo, i da sam pri tom, pri povratku u SSNO, razgovar'o sa pukovnikom dežurnim u kabinetu, gospodinom Ćopićem, posle toga se raspremio i otiš'o kući, to sam već rek'o.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste sigurni da je to bilo u to vreme, 20. novembra 1991. godine?

SVEDOK ĆORIĆ – ODGOVOR: E, pa sad... Ja sam... ja sam pokušao da vas uvedem zašto sam siguran. Znači, znao sam kad je bio pad... oslobođenje Vukovara. Znao sam da vozilo nisam dobio prvi dan, kad sam tražio, nego tek drugi dan. Prema tome, lako je sabrati osamnaest i dva da je to dvadeseti, i da nisam imao izbora, nego tog dvadesetoga, a ako vas to baš zanima, vi možete tak dokumenat potražiti u bivšoj Komandi Stana saveznog sekretara za narodnu odbranu, u kojoj mora postojati naredba o mom putovanju i upotrebi vozila.

Prema tome...

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam, gospodine Ćoriću na vašim odgovorima. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka u *redirectu*.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Vasiću. Postoji jedno pitanje koje mi nije sasvim jasno. Govorili ste o putovanju automobilom od Negoslavaca i Komandnog mesta pukovnika Mrkšića do Beograda u večernjim satima. Da li se sećate koliko je putnika bilo u automobilu?

SVEDOK ĆORIĆ: Još ču jedanput ponoviti. Sastav putnika u automobilu iz Negoslavaca za Beograd. Znači u vozilu je bio: vozač, civilno lice ili mi kako kažemo građansko lice na službi u JNA, bio je zastavnik Đerić i Petrović major, koji je tad dovez'o mene od diviziona do Komande, on je izašao, i kao četvrti putnik se pojavio pukovnik Mrkšić.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno. Biće vam drago da znate da je završeno vaše ispitivanje, Pretresno veće vam se zahvaljuje na vašem prisustvu ovde u Hagu i na pomoći koju ste nam pružili. Sada svakako možete slobodno da se vratite vašem svakodnevnom životu. Dakle, hvala vam zaista.

SVEDOK ĆORIĆ: Hvala i vama.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, imamo još 10 minuta do pauze. Da li bi možda bilo zgodnije da sada imamo pauzu, pa onda da nastavimo temu sa radom do kraja radnog vremena... ako bi to i za Pretresno veće bilo bolje?

SUDIJA PARKER: Mislim da to može da se sprovede gospodine Vasiću, ako će to da vam pomogne. Nastavićemo u 17.40 časova.

(pauza)

(svedok ulazi u Sudnicu)

svedok Ivan Minić

SUDIJA PARKER: Dobar dan gospodine. Možete li molim vas da pročitate svečanu izjavu koju ćete sada dobiti?

SVEDOK: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno. Sedite, molim vas.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Vasiću.

GLAVNO ISPITIVANJE : ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam časni Sude.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobar dan gospodine, budite ljubazni i recite nam vaše ime i prezime?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Minić Ivan. Rođen sam 1956. godine u Kruševcu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Miniću, s obzirom da vi i ja govorimo istim jezikom, a da postoje potrebe prevodenja za potrebe učesnika u postupku, molim vas da nakon mog pitanja napravite malu pauzu pre otpočinjanja vašeg odgovora. I možda najbolje je da pratite ovaj cursor koji je na ekranu ispred vas. Kad završi rečenicu pitanja - krenite sa svojim odgovorom.

ADVOKAT VASIĆ: Zamolio bih sudskog poslužitelja najpre da... dokumenta... dostavi Pretresnom veću i svedoku i mojim uvaženim kolegama iz Tužilaštva... Hvala najlepše... Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Miniću, budite ljubazni pa nam recite gde ste se školovali i kako je išla vaša karijera oficira pilota u Ratnom vazduhoplovstvu Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Osnovnu školu sam završio u Kruševcu i srednju školu. Vojnu akademiju, završio sam Vojnu akademiju... Vazduhoplovnu vojnu akademiju, smer helikopteri. Posle akademije sam službovao u Nišu i Beogradu. U Beogradu sam bio komandir odelenja, helikopterskog odelenja normalno, zatim zamenik komandanta eskadrile, onda komandant eskadrile i do penzionisanja - referent za saradnju sa Komandom u korpusu Ratnog vazduhoplovstva i protivvazdušne odbrane.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospodine. Nas ovde interesuje 1991. godina i... Da li nam možete reći, te 1991. godine, u kojoj ste se vi formaciji nalazili?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: 1991. godine bio sam komandir odelenja u 138. transportnoj brigadi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kažete...

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: U... Da, 138. transportna brigada, gde je pripadala jedinica 890. transportna helikopterska... eskadrila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste da se radi o 890. transportnoj helikopterskoj eskadrili, jel' tako? Vidim da nije ušlo u...

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Znači, u toj 890. transportnoj helikopterskoj eskadrili ja sam bio komandir odelenja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da nam kažete od kojih se helikoptera sastojala ta 890. transportna helikopterska eskadrila 1991. godine?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Imala je dva tipa helikoptera. Znači, HO-42, poznata kao "Gazela" svuda u svetu, laki helikopter opšte namene, i HT-40 transportni helikopter, poznatiji kao MI8, srednje klase.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni samo u najkraćem da nam opišete razliku između ova... ove dve vrste helikoptera, znači između "Gazele", s jedne strane, i MI8, s druge?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: "Gazela" je laki helikopter, znači... ukupan broj ljudi koji mogu sesti unutra je pet, uključujući i pilota.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A recite mi, koliko ljudi može da primi MI8?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: MI8, znači helikopter srednje klase, može poneti negde 3.000 kilograma i oko dvadesetak, dvadeset i pet ljudi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li postoji razlika i u posadama koje opslužuju helikopter "Gazelu" i helikopter MI8?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Posada na "Gazeli" sačinjava najmanje jedan čovek i to pilot, ili maksimalno od posade pilot i još jedan član, koji može pilot... biti pilot ili tehničar. MI8 sačinjava obavezno posadu od dva pilota plus tehničar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas, recite mi, kakve je zadatke u toku sukoba koji su na teritoriji Hrvatske izbili 1991. godine, imala vaša helikopterska eskadrila? Da li se sećate?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Sećam se. Najveći broj zadataka je izvršavan za prevoz ranjenika i bolesnika, i jedan deo zadataka za prevoz ljudstva, starešina.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, da li ste vi dobili neke konkretne zadatke, to jest vaša eskadrila, u odnosu na potrebe Gardijske motorizovane brigade, kada se ona nalazila na reonu oko Vukovara?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Sama procedura koja zahteva, znači od Gardijske brigade, da traži helikopter za njihove potrebe, u početku... bilo je potrebe za jednim helikopterom tipa "Gazela". Međutim kasnije, zbog potrebe saniteta, uključio se još jedan helikopter HT-40, veliki.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, da li vam je poznato koji je tip helikoptera koristio tadašnji komandant Gardijske brigade Mile Mrkšić za svoje potrebe? Znači, kao komandant brigade?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Koristio je helikopter tipa "Gazela".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači da on zapravo nikada nije leteo helikopterom MI8, već da je uvek za svoje potrebe koristio helikopter tipa "Gazela"?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: U tom periodu da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada smo već kod tog perioda, znači, boravka Gardijske brigade na vukovarskom ratištu i korišćenje helikoptera ovog, marke "Gazela", od strane komandanta, da li nam možete reći da li je ovaj... ovaj helikopter "Gazela" korišćen isključivo za potrebe komandanta, ili je korišćen za još neke svrhe?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Nije isključivo korišćen za prevoženje komandanta, čak najmanje za to. Korišćen je u najvećoj meri za prevoz teških ranjenika, najtežih.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Objasnite nam samo kako su ti ranjenici mogli da budu uneti u helikopter kakav je "Gazela", s obzirom na nosila i na stanje u kome su bili?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Konstrukcijski, helikopter "Gazela" je napravljen tako da se levo sedište, prednje levo sedište može skinuti ili okrenuti. Otvara se zadnji prtljažni prostor i na toj strani mogu da stanu jedna nosila, dok na desnoj strani ostaje slobodno mesto za medicinskog službenika.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, ovaj helikopter koga je koristio komandant, dakle tip "Gazela", da li je obično čekao na aerodromu spreman za vožnju komandanta sa svim sedišta, ili je obično čekao ovako upodobljen za vožnju ranjenika kako ste naveli?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Ovde ste pomenuli aerodrom. Heliodrom, ako mislite na Negoslavce.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, izvinjavam se.

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Na heliodrom u Negoslavce je bio uvek u sanitetskoj varijanti. Jer to iziskuje vreme dok se helikopter podesi za tu varijantu, dok za prevoz komandanta, ili bilo kog drugog putnika, unapred se najavi, nije toliko hitno, unapred se najavi, imamo vremena za vraćanje helikoptera u normalnu transportnu verziju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći ko je najčešće od pilota vozio komandanta?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Najčešće sam vozio ja. Bilo je tu i drugih pilota, jer ja imam i druge obaveze kao komandir odelenja i drugih zadataka. Ali uvek sam gledao da budem ja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći da li je postojala određena procedura kada se u helikopterskoj jedinici voze komandant brigade i komandanti višeg ranga? Da li je postojala neka procedura koju su morali da ispoštuju članovi posade helikoptera?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Tačno, postojala je čisto vojnička procedura. Posada čeka komandanta ispred helikoptera i predaje se vojnički raport.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li helikopter tipa "Gazela" za vreme predaje ra... raporta ima uključene motore ili ne?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Nema. Posada nije u helikopteru i ne može normalno da radi ni motor ni rotor.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da je Gardijska motorizovana brigada u tom periodu koristila jedan helikopter tipa "Gazele", jedan helikopter tipa MI8. Da li nam možete reći kako su se odvijale smene pilota na heliodromu u Negoslavcima u to vreme?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Načelno je bilo nedelja podeljena na četiri dana i tri dana. Četiri radna dana i tri vikenda. Međutim, ako je helikopter, bilo koji, veliki ili mali, prevozio ranjenike i svraćao na Batajnici radi goriva, smene su mogle da budu i dan ranije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to zbog toga da se ne bi obavljao let samo zbog smene sastava ili da bi se uštedelo na gorivu?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da bi se uštedelo i na gorivu i da ne bi... i na resursu i da helikopter ne bi letoo samo radi smene posade bez ikakvog zadatka, što kažemo, prazan. Mada je bilo i takvih letova.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li mi možete reći nešto o noćnim letovima u vreme odvijanja ovih oružanih sukoba u Hrvatskoj. Da li su oni bili dozvoljeni, uobičajeni? Govorim o letovima helikoptera?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Oprema "Gazele" i MI8 – to je stariji helikopter iz šezdesetih i sedamdesetih godina, nije dozvoljavala letove u nekim specifičnim noćnim ili magli, samo u vizuelnim uslovima, a s obzirom da su to i ratna dejstva, samo danju, vizuelno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ja bih vas sada zamolio da pogledate jedan dokument koji je vođen u to vreme, a zove se dnevnik letenja. To je inače 65ter dokument, 1D 40, a ERN broj mu je ID040080. Na vašem... na ovom setu dokumenata to je treći po redu, dakle, iza ove narandžaste treće oznake. Jel' ste našli, gospodine Miniću?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da nam kažete, ova prva strana, gde piše dnevnik letenja, šta to ispod njega znači, šta znaće ove skraćenice i ove brojke?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Ovo je knjiga, dnevnik letenja 890 TRHE, odnosno transportne helikopterske eskadrile za helikopter H42 45, kroz 45.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. To je dakle dokument iz koga se može videti kada je letoo određeni helikopter? Jel' tako?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Šta se još može videti iz ovog dokumenta, molim vas nam recite?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Mogu da objasnim samo ovo H42/45 da ne bude zabune. To je jedan isti tip helikoptera. Razlika je neka u snazi motora i... ali spoljašnjost i sve ostalo je isto.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se u ovoj dokumentaciji vidi ko je bio u posadi određenog helikoptera, koji je zadatak i u koje vreme je taj zadatak obavljen?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da, vidi se sve to. Ovde nije dobro spojeno mislim zato što je sledeći list nastavak ovog prvog. Tako... vidi se i po brojevima ovde gore. Jedan tip vazduhoplova 1, 2, 3, 4, 5, 6... tako da ide do 34. I onda, znači iz ovog dokumenta, to je dokumenat koji se čuva u RV PVO do 100 godina.. 100 godina. Vidi se znači datim izvršavanja zadatka, posada, zadatak koji

je izvršava i vreme izvršavanja. U nastavku: broj letova, preveženih putnika, znači 19. preveženih putnika 20. i 21. materijalno tehničkih sedstava.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada govorite brojke 19, 20 i 21, to su brojke, brojevi rubrika?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Brojevi rubrika, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da bi nam bilo jasnije, uzmite na primer stranicu 1D040081, to je zapravo prva stranica i 1D040082, te stranice bi trebalo da budu jedna do druge, jel' to ste hteli da nam kažete?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Tako je, tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recimo ovaj unos, prvi po redu na toj stranici, pa nam recite: ko je leteo, koji let i u koje vreme?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Znači ove osnovne rubrike da kažem nisu bitne zato što je ova cela knjiga sa helikopterom tipa "Gazela". Znači ovde je leteo Minić, to jest ja - kao prvi pilot, drugi pilot je bio Pavlović. Izvršavali smo zadatak BT - Negoslavci u vremenu, poleteli u 9.30, sleteli u 10.00. Trajanje leta je bilo 30 minuta, u vizuelnim uslovima i... dakle na toj strani. Mislim... iz toga se vidi kompletan zadatak koji smo izvršavali.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo nismo razumeli jednu stvar. Rekli ste BT - Negoslavci. Mi ne znamo šta je BT?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Batajnica, aerodrom Batajnica. To je naša skraćenica za aerodrom Batajnica?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sad nam recite samo još jednu stvar. U ovom dnevniku, kako su vođeni letovi po datumima? Kako su poređani datumi?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Znači, datumi idu redom, kako su izvršavani letački zadataci. Znači radi uštede knjige ovde je napisano, znači na jednom listu - ima više datuma, zato što... kod nas ta knjiga... vodili bi po četiri, pet knjiga za jednu godinu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali nakon svakog dana, da li su prikazivani sumarni rezultati letenja za to... za taj dan?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Znači primer 14. ovaj - odma na prvoj stranici. Bilo je, znači četiri zadatka je bilo, sumarno, na završetku dana vidimo, prikazano je... debelom crtom je ovde podvučeno, malo se i ne vidi i sumarno je prikazan zbir naleta, bez obzira ko izvršava zadatak. Znači, eskadrila je tog dana, odelenje je u stvari tog dana izvršilo ukupan nalet 3 i 20.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nas interesuje period 20. i 21. jedanestog 1991. godine i budite ljubazni, nadite to, to se nalazi na stranicama 1D040083 i 1D040084. Budite ljubazni gospodine Miniću i pogledajte da li je bilo letova 20. jedanestog 1991. godine iz Negoslavaca za bilo koju od lokacija u Beogradu?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: 20. jedanaestog nije bilo letenja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sada govorimo o ovom dnevniku, samo da podsetim, koji se odnosi na helikopter tipa "Gazela"?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da. Na helikopteru tipa "Gazela" nije bilo letenja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pogledajte molim vas za 21. jedanesti 1991. godine, šta piše u dnevniku letenja, da li su obavljeni tada neki letovi helikopterom tipa "Gazela"?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: 21. bila su dva leta, preciznije da kažem, dva zadatka. Znači, pilot Pantović je leteo iz Negoslavaca, Banjica – Batajnica, i Novićević iz Batajnica za Negoslavce. Vremena, ako treba da pročitam?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, svakako. Recite mi u koliko je poleteo i kojom maršrutom, ova posada, kojom je rukovodio pilot Pantović?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Pantović je poleteo u 11.30 iz Negoslavaca. Sleteo na Batajnicu, na aerodrom Batajnica u 12.20.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je nakon njegovog poletanja u Negoslavcima ostala neka dežurna posada helikoptera?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da. Zato što je jedan poleteo u 11.30. Novićević je poleteo sa Batajnice znači u 8.00, i u Negoslavce bio u 8.40.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se možemo složiti dakle da je Novićević leteo iz Batajnica u Negoslavce i da je tamo osato ako dežurni pilot?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li bi kao iskusan pilot, na osnovu ovog unosa, koji se odnosi na let pilota Pantovića, mogli da komentarišete - da li je ovim helikopterom mogao leteti komandant. Ili neka važna ličnost, samo na osnovu ovog upisa koji je u ovom letačkom dnevniku?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Pa ne bi mogao... mislim, ne bi mogao. Ipak bi...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je praksa bila da se komandanti voze helikopterom voze do njihovih komanda ako imaju heliodrom ili da se ostavljaju na Batajnici, kao što piše da je sleteo ovaj helikopter u 12.20 na Batajnicu?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Komandante vozimo na... na heliodrome najbliže njihovom opredeljenju. Da li je to Topčider, u slučaju Gardijske brigade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, da je... da je leteo komandant Gardijske brigade bilo bi normalno da helikopter sleti u To... Topčideru, jel' tako?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Normalno je, a ne da ga ostavimo na aerodromu Batajnica, da se čovek snalazi gradskim prevozom. Mislim, nije... to u redu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Pogledajte sada, molim vas, upis za 22. jedanaesti 1991. godine. I ako možete da nam protumačite šta je tu upisano?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: 22. jedanaestog pilot Milošević, poleteo je sa aerodroma Batajnica, sleteo na heliodrom Dedinje. Tamo je verovatno uzeo putnike, zatim krenuo prema Negoslavcima, i zbog loše meteo situacije prekinuo zadatku na aerodromu Batajnica. U 10.00 časova, 10.40. Oko 13.00 časova, meteo uslovi su bili dobri, i u 13.00 časova je nastavio let za Negoslavce i izvršio zadatku do kraja... koji mu je nereden.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gledajući ovaj dnevnik letenja za 21. jedanaesti 1991. godine, da li nam možete reći da li je bilo koji helikopter marke "Gazela", poleteo iz Negoslavaca prema Beogradu u periodu od 8.00 do 8.15 časova? Odnosno...

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Ne, nije ni jedan poleteo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći - ko je nadležan da vodi ove dnevnične letenja? Da li je to neki posebni oficir koji se stara o ovim dokumentima?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Zbog specifičnosti jedinice, 890.-te, komandir odelenja je najviše bio zadužen za ovaj dnevnik. Normalno, pisanje dnevnika se uvek prepušta nekom ko lepše piše. Sve su to oficiri, ni jedan ispod kapetana nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako se prepušta da neko drugi piše, da li komandir odelenja kontroliše šta je u dnevnik upisano?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Svakako, komandir odelenja ili pomoćnik komandanta eskadrile za letačke poslove prekontroliše. I na kraju komandant eskadrile svojim potpisom i pečatom se zaključava knjiga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, da li se u ovoj knjizi vode precizno podaci o letovima, i ako jeste, zbog čega je to bitno za svaki helikopter ponaosob?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Pa, ovo je knjiga gde se precizno vode svi podaci. Podaci za ovu knjigu se prepisuju iz dnevnih planova letenja. To je jedna procedura, mislim, malo je duže i teže objasniti, ali... Znači, ovaj dokument, jedini ostaje na čuvanju. Sva ostala dokumenta imaju kraći rok čuvanja i uništavaju se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I ovaj dokument se čuva stotinu godina?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Časni Sude, ja bih predložio da se ovaj dokument koji nosi broj ID 40, a ERN broj 1D0080 do... 0085 na BHS verziji, i ERN 1D040086 do 0091, uvrsti u dokazne predmete?

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Ulažemo prigovor na ovakav pravac u ovom trenutku. Ako bi Pretresno veće moglo da odloži tu odluku do okonačanja unakrsnog ispitivanja?

SUDIJA PARKER: Da li imate neki određeni razlog za to, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Da, ali ne bih želeo, ako mogu, da ga sada otkrijem.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, kao što je bilo urađeno sa više dokaznih predmeta koji su ponuđeni na usvajanje tokom izvođenja dokaza Tužilaštva, mi ćemo za sada ovaj dokument obeležiti u svrhu identifikacije do okončanja unakrsnog ispitivanja.

sekretar: To će biti časni Sude broj 764.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Časni Sude, imali smo već ovakvih situacija. Jedino što mi je malo čudno da gospodin Moore nas drži u neizvesnosti oko toga za šta nam zapravo prigovara. Ali dobro, idemo dalje. Ja bih sad zamolio da pogledate jedan drugi dokument iz ovog istog seta, koji nosi 65ter broj 1D40, a to je dokument koji ima ERN broj 1D040038 do 1D040053 i u engleskoj verziji od 1D040054 do 1D0069. Jeste našli? To je inače, za moje... za... za... Pretresno veće i mog uvaženog kolegu, dakle, u ovom setu prvi dokument. Na njemu, na prvoj strani, budite ljubazni gospodine Miniću, pa pročitajte šta tu piše i možete li nam objasniti šta to znači?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Pa da, prepoznajem, ovo je isto dnevnik letnja 890.-te transportne helikopterske esakdrile za helikopter HT 40. Da odmah objasnim zašto su dve knjige, obično se vodi jedna knjiga. To su dva različita tipa helikoptera, radi lakše evidencije, radi lakšeg vođenja i... Kasnije piloti radi lakšeg unošenja u svoje letačke knjižice, vode se dve knjige.

prevodioci: Primedba prevodioca: Može li svedok da se zamoli da govori glasnije ili da pride bliže mikrofonu?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo da razjasnimo. Ova oznaka HT40, to je zapravo... Ja se izvinjavam ali dobijam od prevodilaca obaveštenje da se malo primaknete mikrofonu, izgleda da vas malo slabije čuju. Nadam se da će sad to biti bolje. Da razjasnimo, ova oznaka HT40, da li je to zapravo helikopter koji nosi oznaku MI8? Ovaj veliki helikopter o kome smo razgovorarali?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da, helikopter transportni, oznaka 40 ili MI8, MI8 je ruska oznaka.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se evidencija o letovima ovih helikoptera u knjizi letenja koji sad gledamo pred sobom zapravo u suštini ne razlikuje od evidencije one, koju smo videli kod helikoptera tipa "Gazela"?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: U suštini se ne razlikuje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I iz ove knjige se vidi koje podaci, oni osnovni podaci koji se vide iz ove knjige, da li nam možete reći?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Vide se isti podaci kao i za prethodnu knjigu. To je ista knjiga. Znači podaci su isti: pilot, zadatak, vreme, isto, sve ostalo, putnici, materijalno tehnička sredstva...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gledajući ovi knjigu u rubrici "zadatak leta" vidim da piše "prevoženje", ne piše kao u onoj prethodnoj knjizi mesto odakle je helikopter poleteo i sleteo. Da li nam možete objasniti - zbog čega ovde piše "prevoženje" umesto toga?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Zadatak leta je u suštini prevoženje. Znači, ovde pravilno piše. Ja sam insistirao za moje odelenje da bude malo preciznije to. Helikopter MI8 prima mnogo više putnika. Ima u nekim slučajevima mnogo više sletanja, tako da su ove rubrike bile relativno male, i onda je pisano samo prevoženje. Zato što postoji niz drugih dokumentata, gde se vidi tačna maršruta, tačna... tačna vremena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se i ovaj dokument čuva stotinu godina kao i onaj prethodni?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Časni Sude, ja bih predložio da se ovaj dokument uvede... uvede u dokazne predmete, ukoliko moj uvaženi kolega Moore nema isto...isti stav kao za prethodni?

SUDIJA PARKER: Koliko razumem, nemate prigovor na ovo, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Nemamo prigovor na ovaj dokument.

SUDIJA PARKER: Hvala. Prihvata se.

sekretar: To će biti dokazni predmet 765, časni Sude.

ADVOKAT VASIĆ: S obzirom da će Odbrana imati za svedoka pilota koji je leteo na... na ovom tipu helikoptera, ja nemam više pitanja za ovog svedoka, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Vasiću. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Nemam pitanja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Nemam pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako mi dopustite, želeo bih da govorim o prvom dokumentu, to je dokument 764. To je na samom kraju. Da li ga imate pred sobom?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Yes.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da razjasnim nekoliko stvari u vezi s tim kako se sastavlja dokument. Prepostavljam da se prema helikopterskim dnevnicima postupalo kao prema važnim dokumentima; da li je to tačno?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I prepostavljam da je tačnost tih dokumenata bila isto tako vrlo važna iz sigurnosnih i drugih razloga? Da li je to tačno?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Pa sigurnosni razlozi nisu toliko, ali tačno je da ta dokumenta imaju svoju važnost.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da prođemo kroz ovaj dokument pod brojem 764. Ići ćemo postepeno i započećemo sa 14. novembrom. Jeste li pronašli gde je to?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Dakle da pogledamo 14. novembar. U engleskom prevodu to je 1D040087. Ukratko ću. Prvi let je vaš i gospodina Pavlovića u 9.30 časova, da li je to tačno? Da li ste našli?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sledeći let je u 10.00 časova ujutru, nakon toga 14.15 časova, nakon toga u 14.20 časova. Sve ide redosledom onako kako se odvijalo? Je li to tačno?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A tako nešto vi i očekujete, zar ne?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Ne baš.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite zašto ne očekujete u ovom obliku?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Helikopter koji se nalazi na terenu ne zna koliko će trajati letački dan njemu, kol'ko će zadatka imati. On dostavlja... Znači, kad mu se završi letački dan, ako... čim mu se završi, nije bitno sad to vreme koje je, on dostavlja... svoj izveštaj... o izvršenom. Tako da to može, radi

ekspeditivnosti u poslepodnevnim časovima, da se uvedu neki letovi, tako da redosled ne bude baš po satnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mene bi zanimalo sledeće. Kako su unošeni ti letovi? Na primer, ako je let bio u 9.30 časova ujutro, da li se on i unosi oko 9.30 časova ujutru?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Poletanje u 9.30 je zabeleženo, AKL pošto je poleteo sa aerodroma Batajnica, to je jasan podatak. Nalet, znači poletanje, sletanje, vodi pilot. I na kraju dostavlja sumarno kol'ko je šta izvršio. Znači, u ovom slučaju - ja sam poleteo u 9.30.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu, ali mene bi zanimalo sledeće. Kada je sastavljen ovaj rukom pisani dokument, budući da je tu više letova, ne samo jedan let, zar ne?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Postoji plan letenja, znači... jedan obrazac, plan letenja koji je podeljen na petominutnu podelu i satnu podelu. Tu se vodi šta je planirano, i šta je izvršeno. Kako da vam objasnim sad... ovo želim da vam objasnim. Ja sam poleteo u 9.30, ja sam znači, zapisao da sam poleteo u 9.30. Sleteo sam tamo u 10.00. Čim sam sleteo, taj podatak sam zapisao. Zatim sam poleteo u 14.15, i vratio se u Batajnici u 15.10. I onda, taj moj zada... to vreme, predao sam, znači uneo sam u plan letenja... u plan letenja. Iz tog plana letenja se unosi u ovu knjigu. Znači, svaki pilot kad završi zadatku, pošto nisu u mogućnosti, aerodromska kontrola letenja da vodi svako poletanje i sletanje, pilot sam vodi to, tehničar upisuje to u svoju knjigu održavanja, tako da taj nalet vodi se na dva mesta: znači, vodi pilot i vodi tehničar. I on se dostavlja kasnije operativnom dežurnom, AKL-u...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mene bi zanimalo sledeće, ako možete ukratko da odgovorite – ko u stvari sastavlja ovu knjigu letenja? Da li je to neko ko ima uvid u letove svih pilota? Da li on objedinjuje sve te podatke? Mislim da je to jednostavno pitanje?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Ovu knjigu sastavlja znači komandir odelenja, pomoćnik komandanta za letačke poslove, pa i komandant, ali ređe. Mislim ređe... ako je mogućnost takva da su piloti na zadacima, ovo - ono, i on može to uraditi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala lepo. Sada smo utvrdili redosled 14. novembra. 15. novembra imamo isti redosled, 8.15 časova, 10.30 časova, 12.35 časova, 14.20 časova. Vidite li to?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, idu po redosledu. 16. novembra u 8.00 časova i u 13.00 časova. Vidite li to?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: 17. novembra u 5.45 časova i u 14.30 časova, vidite li? 18. novembra 7.30 časova i u 11.40 časova?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: 19. novembra, 15.35 časova i 17.00 časova. 21. novembar je dan koji je važan za ovaj Sud, piše 11.30 časova i 8.00 časova. Možemo li da nastavimo? 22. novembra 8.00 časova, 10.00 časova i 13.00 časova. To je tačan redosled, zar ne? 24. novembra 9.10 časova, 14.30 časova, 15.00 časova. Možete li da nam objasnite zašto je 21. novembra, dana koji je nama najzanimljiviji, onaj let koji je bio ranije - u redosledu upisan kasnije?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Pa nije ovo nešto posebno čudno. Helikopter koji je poletao u 8.00 sati i otisao za Negoslavce na dežurstvo je predao svoj nalet pilotu Pantoviću koji je doneo, znači njegovo vreme 8.00 - da je sleteo tamo u 8.40, i kad je pravio, znači... plan letenja, stavio je sebe verovatno prvog i onda upisao. Tako je automatski prepisano u... Jer plan letenja, ja sam vam rekao, on je podeljen po minu... nije bitan redosled, ali pošto ima satnicu, znači prvi let može da bude skroz poslepodne, a treći let da bude ujutru. Znači, redosled planiranja ide kako dolaze zadaci. Znači, kako je potreba za zadacima. Na primer, traže helikopter za 16.00 sati - planira se u 16.00. sati. A posle dva sata dođe na primer, za 12.00, i onda tako da je redni broj 1 kasnije, a redni broj 2 ranije. Ne znam da li razumete?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne mogu to da komentarišem. Ali da li se slažete samnom, s obzirom na ostale unose, da ovo nije konzistentno sa procedurom koja se poštovala u drugim prilikama. To je tačno, zar ne? Sve ostale poštjuju redosled?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Ovo je samo jedan izvod. U celoj knjizi verovatno ćete naći još neki ovakav primer, to je sigurno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Na izvodu koji je meni dostavljen, da li se slažete da to nije konzistentno sa ostalim unosima koje možemo da vidimo. To je tačno, zar ne?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: U ovom slučaju da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada vas molim da pogledamo prvi dokument. Želeo bih da vidim koji se tip helikoptera koristio 21. novembra. Neću da vam postavljam pitanja u vezi sa tim, ali 21. novembra imamo rubriku "prevoz". Koji je kapacitet sedišta tog helikoptera koji je poleteo u 8.00 časova i sleteo u 9.35 časova?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da... ne razumem ovo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možda sam ja pogrešio. Meni piše za 21. novembar, letelica pod brojem 366, Babić Šakota i još jedan; vežba 302, i onda piše 8.00 časova, sletanje u 9.30 časova; trajanje leta 135 minuta. Vidite li to, ili ja grešim?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li sam u pravu ili ne, vidite li?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Vidim. Pitali ste koji je kapacitet helikoptera?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. Možete li da nam odgovorite, molim vas?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Pa sigurno helikopter, to će najbolje odgovoriti Babić, ali da li je on bio u sanitetskoj varijanti, ali sigurno je kapacitet oko 15, 20 ljudi. Kapacitet, a ne da je bilo ljudi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, koliko je vama poznato, u helikopteru je moglo da sedi 15 do 20 ljudi?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE Puno vam hvala. Nemam više pitanja za vas.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Moore.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

DODATNO ISPITIVANJE : ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, časni Sude. I ja će se truditi da budem efikasan kao moj kolega. Gospodine Miniću, moj uvaženi kolega Moore vas je pitao oko redosleda unosa u ovaj dnevnik letenja, i mi ovde imamo taj ekstrakt od novembra - tog dnevnika letenja. Pogledajte molim vas ovaj dnevnik letenja za MI8, koji vam je sada predočavao moj uvaženi kolega, i nadite recimo - unos za 16. jedanesti. To je stranica 1D040043 i 44. Jeste našli?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas, pročitajte samo redosled; recimo ime prvog pilota i kada je poleteo za dan 16. jedanesti, onako kako to po redu piše u ovom dnevniku letenja?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Bogdanović, 15.00.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dalje?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Ristić, 15.00.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dalje?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Babić, 9.00. Stojanovski, 10.20. I zaključena je za taj dan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ćete se složiti samnom da ovde vremena poletanja ne idu po redu?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da, to sam malopre i rekao da...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas, pogledajte unos za 18. jedanaesti, recimo 1D040045 i 1D040046.

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pa eto, za 18. Pročitajte molim vas, kojim redosledom idu piloti i vreme poletanja?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Jeftić, 11 i 55. Nikić 15 i 10. Dragoljević, 12.00.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se slažete samnom da ni ovde vreme poletanja ne... ne ide jedno za drugim nego...

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da, pa ja sam to i objasnio kako ide po automatizmu, redosled i unošenje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas pogledajte za 20. jedanesti iz istog ovog dnevnika, 1D0045 i 0046, a odnosi se na 20. jedanesti 1991. godine.

Pročitajte molim vas ime pilota i vreme poletanja, kako to piše u ovom dnevniku?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Dragoljević 9.00.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nastavak imate na stranici 1D040047 i 0048.

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Jevtić, 13.00; Đurović 10.00. I zaključeno za taj dan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja vas neću dalje terati da čitate, mada ima još primera ovih, dakle ovakvih unosa na... koji nisu po redu kako su išli letovi. Nego bi da pojasnim kako je ovo unošeno. Da li nam možete reći - u kom trenutku se unosi ovaj podatak? Da li u trenutku kada se let obavlja, ili nakon što su obavljeni letovi za taj dan?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Nakon što su obavljeni letovi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se svakodnevno u plan letenja koji se nalazi u Komandi eskadrile - unose obavljeni letovi od tog dana, i da li te letove unosi svaki od pilota ponaosob?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Ponovite pitanje, nisam, nisam razumeo?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Uprostiću pitanje. Kako se vodi plan letenja, dnevni plan letenja za jednu avio formaciju?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Dnevni plan letenja... planiranje vrši komandant eskadrile, a izvršeni zadaci - svaki pilot unosi svoje vreme izvršenja, zbog specifičnosti letilice.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, svaki pilot nakon izvršenog leta upisuje podatke o svom letu u nešto što se zove plan letenja. To još uvek nije ova knjiga, jel' tako?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da, nije ova knjiga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Na ka... na kraju radnog dana, letenja, iz plana letenja koji su popunjavali piloti, se podaci prepisuju u knjigu koja se zove dnevnik letenja. Da li je to tako?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da. Prepisuju se i pošto izvršenje, neki put se ne poklapa sa planiranim. Ali radi lakšeg unošenja, znači ono - redni broj - uvodi se redom. Jer kad bi se preskakalo i tražilo vreme da se uklopi, sigurno bi došlo i do grešaka, i do netačnog unošenja podataka - možda isti let dva put' ili slično.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koji su elementi koji... koje prati osoba koja upisuje ove podatke iz plana letenja u dnevnik letenja, a koju... a koje ste nam malopre objasnili? Čime se on rukovodi? Da li vremenom poletanja, ili redosledom zadatka koje su piloti dobili?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Rukovode se redosledom zadatka.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, on kada unosi podatke obavljenih letova iz plana letenja u dnevnik letenja, on to ne mora činiti po onom vremenskom redosledu kako su letovi išli? Jel' sam to dobro shvatio?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Ne mora. Ja da imam, da mogu da vam nacrtam kako izgleda taj plan letenja, bilo bi mnogo jasnije mislim... sasvim jasno bi bilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Osobi koja unosi podatke u dnevnik letenja je bitno da upari obavljeni let sa planiranim zadatkom, jel' tako?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: U ovu knjigu vodi se samo što je izvršeno, znači iz plana letenja. Ne piše se šta je planirano, nego samo šta je izvršeno... I ako je planirani let najavljen na... na primer za 9.00, a njegovo izvršenje odlagano, pa se izvršio u 15.00, znači normalno da je on bio na prvom mestu, ali zbog... sticajem raznih okolnosti nije izvršen u tom vremenu, izvršen je kasnije i - dolazi do ovih pomeranja... u knjizi. Znači, ne redosled vremena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ova pomeranja bi zapravo našli u bilo kom redu letenja za bilo koju letilicu iz vaše eskadrile?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi i dalje tvrdite da na osnovu dnevnika letenja koji ste pregledali 21. jedanestog, iz Negoslavaca prema Beogradu nije poleteo ni jedan helikopter tipa "Gazela", u periodu od 8.00 do 8.15 časova?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: 21?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jedanaestog 1991. godine?

SVEDOK MINIĆ – ODGOVOR: Nije poleteo ni jedan.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam na vašim odgovorima. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka. Ja predlažem da se ovaj dnevnik letenja, koji... koji je dobio... evidencijski broj, uvede kao dokazni predmet. Sada smo čuli zbog čega je ovakva evidencija. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Biće vam dragو da čujete da je ovim završeno vaše ispitivanje, možda pre nego što ste i očekivali, a što značи да možete da se vratite kući kada vam bude odgovaralo. Želimo da vam se zahvalimo na vašem prisustvu i pomoći. Sada će sudski poslužitelj da vas izvede napolje.

SVEDOK MINIĆ: Nema na čemu.

SUDIJA PARKER: Sada, gospodine Moore, hoćete li da se vratite na vaš prigovor?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, nećemo da zadržimo naš prigovor. Možemo da nastavimo dalje.

SUDIJA PARKER: Hvala. Dnevnik letenja koji je sada zabeležen pod brojem 764 postaće dokazni predmet i nosiće broj 764. Da li je ovo sada dobar trenutak, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam, časni Sude. Evo, stigli smo do kraja radnog dana... skoro. Minut nas čini mi se deli.

SUDIJA PARKER: Sada prestajemo sa radom. Nastavićemo sutra ujutru u 9.00 časova.

